

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 59Ek/480/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122241605
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marko Hudák
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6122241605.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného PETRODOM trade, s.r.o., so sídlom Miklušská 1, 811 01 Bratislava, IČO 35 767 090, právne zastúpený Advokátska kancelária JURIKA & KELTOŠ, s. r. o., so sídlom Mickiewiczova 2, 811 07 Bratislava, IČO 35 951 087, proti povinnému ACORN Co., s.r.o., so sídlom Hlavná 949/53, 924 01 Galanta, IČO 36 486 833, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Peter Wolf, s.r.o., so sídlom Šafárikova 1522, 924 01 Galanta, IČO 47 252 987, o vymoženie 354.013,- eur s prísl., vedenom súdnym exekútorom JUDr. Pavlom Šajánkom, Exekútorský úrad Skalica so sídlom Ružová 5, 909 01 Skalica, pod sp. zn. 166EX 303/22, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

Návrh povinného na zastavenie exekúcie **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručenom súdu dňa 19.02.2022 domáhal od povinného vymoženiu sumy vo výške 354.013,- eur s prísl. na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku vydaného jediným rozhodcom Jánom Vaňom pod sp. zn. RS-05/02/2008 dňa 04.03.2021. Okresný súd Banská Bystrica dňa 27.04.2022 vydal poverenie na vykonanie exekúcie pod sp. zn. 59Ek/480/2022, ktorým poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie vo veci hore uvedených účastníkov.

2. Súdny exekútor dňa 16.08.2022 predložil súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. a), písm. d) Exekučného poriadku, keďže po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik (nulitného) vymáhaného nároku, resp. sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Povinný v predmetnom návrhu prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že o prebiehajúcom exekučnom konaní sa dozvedel až na základe telefonického rozhovoru so súdnym exekútorom, ktorý mal pravdepodobne podozrenie v súvislosti s pasivitou povinného v rámci prebiehajúcej exekúcie, ktorý nereagoval na žiadnu elektronickú poštu, keďže elektronickú schránku si nikdy neaktivoval. Nezákonnosť a neprípustnosť tejto exekúcie jasne dokazujú právoplatné súdne rozhodnutia vydané v dvoch konaniach. Prvé sporové konanie - Okresný súd Galanta, konanie vedené pod sp. zn. 24Cb/27/2009, v ktorom došlo k vyhláseniu rozsudku dňa 04.12.2018, ktorý v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trnave zo dňa 28.04.2020 vyhlásenom v konaní 21Cob/55/2019, nadobudol právoplatnosť dňa 19.06.2020. Hoci bolo vo veci podané dovolanie (právnym zástupcom, ktorý zastupuje oprávneného aj v tomto exekučnom konaní), Najvyšší súd SR v konaní 4Obdo/77/2020 dňa 30.11.2021 rozhodol, že dovolanie odmieta, pričom toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.01.2022 (napriek vedomosti, ktorej ako i napriek oboznámeniu sa s celým priebehom konania od OS Galanta, cez KS Trnava až po Najvyšší súd SR, právny zástupca podal návrh na vykonanie exekúcie z neplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý priznáva neexistujúcu pohľadávku už raz priznanú zrušeným nezákonným rozhodcovským rozsudkom, ktorý bol vydaný rovnakým nezákonným spôsobom a na tom istom skutkovom a „právnom“ základe ako rozhodcovský rozsudok, ktorý je exekučným titulom v tomto konaní). Výsledkom týchto konaní bol opakovane potvrdzovaný výrok súdu prvej inštancie, a

to: „Súd zrušuje Rozhodcovský rozsudok sp. zn. 1/RK/2008 vydaný rozhodcovským súdom zloženým z jedinej rozhodkyne T. Q. U. dňa 31.12.2008 s miestom rozhodcovského konania Slovenská republika - Sereď, Dolnočepeňská 14.“ Výsledkom teda bolo opakované potvrdenie pravdivosti a opodstatnenosti (nie teda spornosti) poznámky zverejnenej v obchodnom vestníku vydanom dňa 15.10.2013 pod číslom 199/2013 (K018245) zapísanej správcou JUDr. Janou Volekovou, LL.M. v konaní 6K/41/2012 vedenom na Okresnom súde Bratislava I. K zmenám správcov v uvedenom konkurznom konaní dochádzalo až do momentu ustanovenia JUDr. Tomáša Vaňa zrejme z dôvodu obavy z trestno-právnych následkov, ktoré podľa názoru povinného naplnil práve tento správca (s totožným priezviskom ako jediný rozhodca Ján Vaňo vydávajúci rozhodcovský rozsudok, ktorý bol podkladom pre toto konanie). Druhé sporové konanie - Okresný súd Bratislava II rozhodol rozsudkom zo dňa 08.06.2022 vyhláseným v konaní 22Cb/40/2007, ktorý nadobudol právoplatnosť 23.07.2022 (bez účasti žalovaného zrejme aj s ohľadom na výsledok a odôvodnenie vyššie spomínaných rozhodnutí OS GA, KS TT a NS SR), pričom výsledkom tohto konania bol výrok súdu, a to: „Súd zrušuje rozhodcovský rozsudok vydaný vo forme notárskej zápisnice číslo N 36/2007, Nz 2714/2007, NCRIs 2709/2007 napísanej dňa 22.01.2007 na Notárskom úrade JUDr. Zuzany Grófikovej, notárky so sídlom v Bratislave, Seberíniho č.1. Výsledkom teda bolo potvrdenie pravdivosti a opodstatnenosti (nie teda spornosti) poznámky zverejnenej v obchodnom vestníku vydanom dňa 15.10.2013 pod číslom 199/2013 (K018245) zapísanej správcou JUDr. Janou Volekovou, LL.M. v konaní 6K/41/2012 vedenom na Okresnom súde Bratislava I. Obe sporové konania boli založené na žalobných návrhoch na zrušenie nezákonných rozhodcovských rozsudkov, a to: rozhodcovského rozsudku vydaného vo forme notárskej zápisnice číslo N 36/2007, Nz 2714/2007, NCRIs 2709/2007 napísanej dňa 22.01.2007 na Notárskom úrade JUDr. Zuzany Grófikovej, notárky so sídlom v Bratislave, Seberíniho č.1 a rozhodcovského rozsudku sp. zn. 1/RK/2008 vydaného rozhodcovským súdom zloženým z jedinej rozhodkyne T. Q. U. dňa 31.12.2008 s miestom rozhodcovského konania Slovenská republika - Sereď, Dolnočepeňská 14. Skutkové a právne okolnosti oboch prípadov boli totožné, oba sudy (OS Galanta a OS Bratislava II) ich mali rovnako za preukázané a dospeli k totožným skutkovým ako i právnym záverom, a to nasledovne. Spoločnosť MONOPOL, a.s., ako predchádzajúci vlastník nehnuteľností (dnes je vlastníkom spoločnosť ACORN Co., s.r.o.), ktoré sú vedené na LV č. 67 pre kat. úz. Tatranská Lomnica ako parc. reg. „C“ č. 131/2 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1458 m² a stavba - obchodný dom so súp. č. 99 postavená na tejto parcele, uzatvorila dňa 20.03.2001 ako komitent Komisionársku zmluvu s komisionárom spoločnosťou Parker & Young International, s.r.o. Spoločníkom a konateľom spoločnosti Parker & Young International, s.r.o. je L. X.. Na základe tejto komisionárskej zmluvy vtedajší vlastník nehnuteľnosti spoločnosť MONOPOL, a.s. splnomocnil komisionára (Parker & Young International, s.r.o. v zastúpení vyššie uvedeným konateľom) k nakladaniu s nehnuteľnosťami v rozsahu činností uvedených v tejto komisionárskej zmluve a taktiež ho splnomocnil k právnym úkonom, aby v jeho mene uzatváral nájomné zmluvy za účelom využitia nehnuteľností vo vlastníctve komitenta. Pri vykonávaní činnosti komisionára (Parker & Young International, s.r.o. v zastúpení L. X.T.) tento dňa 26.03.2001 uzatvoril nájomnú zmluvu so spoločnosťou A.T.P. s.r.o. (v zastúpení B. J.W.) v mene komitenta, pričom predmetom tejto nájomnej zmluvy bol prenájom nehnuteľností vo vlastníctve komitenta na obdobie od 26.03.2001 do 31.07.2011. Spoločníkom a konateľom spoločnosti A.T.P. s.r.o. je L. X. a B. J.. Dňa 18.08.2002 mal uzatvoriť komitent (MONOPOL, a.s.) v zastúpení komisionárom so spoločnosťou A.T.P. s.r.o. (v zastúpení B.I. J.) ako nájomcom Dodatok č. 1 k nájomnej zmluve (samozrejme bez vedomia komitenta), pričom tento dodatok obsahoval rozhodcovskú doložku, podľa ktorej sa mali spory z nájomnej zmluvy riešiť s konečnou platnosťou v rozhodcovskom konaní jedným rozhodcom určeným na základe dohody zmluvných strán, resp. tohto bude voliť nájomca, ak sa na ňom zmluvné strany nedohodnú. Dňa 28.04.2004 bolo vlastnícke právo k nehnuteľnostiam špecifikovaným vyššie, prevedené na terajšieho povinného, ktorý o situácii nič nevedel. Následne prebehli rozhodcovské konania (s odstupom v jednom prípade 3 rokov a v druhom prípade 4 rokov od nadobudnutia vlastníctva povinným), ktorých výsledkom boli 2 rôzne rozhodcovské rozsudky (hoci so skutkovým a právnym základom boli totožné), na základe ktorých povinný podal samostatné dva žalobné návrhy na ich zrušenie, a bol v oboch prípadoch úspešný. Totožný skutkový a právny základ platí aj pre exekučný titul v tomto konaní. Základom pre tieto rozhodcovské konania malo byť znemožnenie užívania nehnuteľnosti nájomcovi, ktorému v zmysle zmluvy „mal vzniknúť nárok“ na zmluvnú pokutu vo výške 15.000,- eur za deň, a to presne za obdobie 711 dní, ktoré tvoria spoločne s násobkom sumy 15.000,- eur (pozn. súdu povinný pri uvádzaní sumy 15.000,- eur mal zrejme na mysli 15.000,- Sk) za deň spolu sumu 10.665.000,- Sk (uvádzanú aj v obchodnom vestníku), teda 354.013,- eur. K žiadnemu znemožneniu užívania dotknutej nehnuteľnosti nikdy nedošlo, čo sa potvrdilo v priebehu konania vedenom na Okresnom súde v Galante, kam bol doložený aj listinný dôkaz od likvidátora spoločnosti MONOPOL, a.s. zo dňa 23.02.2007, ktorý adresoval povinnému v tomto konaní v rámci

stanoviska k rozhodcovskému rozsudku. Jednalo sa len o vymyslený a nikdy nepreukázaný dôvod a zámienku pre simulovanú pohľadávku a jej priznanie rozhodcovským súdom („klasickým“ súdom nemožnosť priznania) na základe nezákonnej a neplatnej rozhodcovskej doložky. V priebehu oboch konaní (OS Galanta ako i OS BA II) došlo k zámene účastníkov na strane žalovaného, kde spoločnosť A.T.P. s.r.o. (v zastúpení B. J.Á.) postúpila pohľadávku (totožná pohľadávka z toho istého titulu) na spoločnosť GLOBE, s.r.o. (v zastúpení B. J.). Spoločníkom a konateľom spoločnosti GLOBE s.r.o. je B. J. a správcom konkurznej podstaty je Y.. O. P..

3. Povinný v návrhu ďalej uviedol, že Okresný súd v Galante ako i Okresný súd Bratislava II v podstate zhodne uviedli v rámci svojich odôvodnení, že dňa 20.03.2011 došlo medzi vtedajším vlastníkom nehnuteľností špecifikovaných v úvode rozsudku spoločnosťou Monopol a.s. ako komitentom a spoločnosťou Parker & Young International s.r.o. (v zastúpení L. X.) ako komisiárom k uzatvoreniu komisionárskej zmluvy. Platnosť tejto komisionárskej zmluvy nebola žiadnou zo sporových strán spochybňovaná, preto súd aj po jej preskúmaní vychádzal z toho, že ide o platný dvojstranný právny úkon. Podľa čl. III. bod 2 Komisionárskej zmluvy poveril komitent komisionára, aby na jeho účet vykonával všetky záležitosti súvisiace s uzatváraním zmlúv o užívaní nehnuteľností vo vlastníctve komitenta, resp. aby vo vlastnom mene na účet komitenta vykonával práva súvisiace so zabezpečením nájmov a podnájmov v predmetných nehnuteľnostiach a na účet komitenta plnil všetky záväzky komitenta súvisiace so zabezpečením nájmovcov a podnájmovcov v predmetných nehnuteľnostiach. Podľa čl. IV. Komisionárskej zmluvy sa komisionár zaviazal pre komitent vykonávať všetky činnosti, na výkon ktorých je komitent oprávnený alebo povinný, pričom tieto činnosti mali spočívať v získavaní nových nájmovcov a podnájmovcov a v obstarávaní služieb súvisiacich s prevádzkou nehnuteľností. Podľa čl. IV. bod 4 Komisionárskej zmluvy komitent podpisom tejto zmluvy splnomocnil komisionára k nakladaniu s predmetnými nehnuteľnosťami v rozsahu činnosti podľa komisionárskej zmluvy ako aj k právnym úkonom v mene komisionára, ktoré boli potrebné na vyššie uvedené plnenia a uzatváranie zmlúv týkajúcich sa nájmu a obstarávania služieb spojených s prevádzkou nehnuteľností. Podľa čl. VI. bod 2 Komisionárskej zmluvy sa komitent zaviazal, že komisionárovi vystaví osobitné plnomocenstvo, ktoré bude potrebné k plneniu komisionára podľa Komisionárskej zmluvy. S poukazom na ust. § 577, § 578 ods. 1 a § 579 ods. 1 Obchodného zákonníka oba sudy dospeli k názoru, že medzi pôvodným vlastníkom nehnuteľnosti a komisionárom došlo k uzatvoreniu komisionárskej zmluvy, v ktorej sa komisionár zaviazal komitentovi, že vo vlastnom mene a na účet komitenta bude vykonávať činnosti smerujúce k uzatváraniu nájomných zmlúv týkajúcich sa nájmu a podnájmu obchodných priestorov vo vlastníctve komitenta. Za týmto účelom bol komisionár zmluvou splnomocnený, aby v mene vlastníka nehnuteľnosti, teda komitenta uzatváral zmluvy o nájme a podnájme obchodných priestorov ako aj zmluvy smerujúce k obstarávaniu služieb súvisiacich s prevádzkou nehnuteľností. Z uvedených skutočností súdu vyplynul jednoznačný záver, že komisionár bol oprávnený v mene komitenta uzatvárať nájmné a podnájmné zmluvy za účelom naplnenia predmetu komisionárskej zmluvy, čiže je možné podľa názoru súdu konštatovať, že komisionárska zmluva tak, ako bol vymedzený jej predmet, sa týkala iba bežného nakladania a správy nehnuteľností vo vlastníctve komitenta. Na ďalšie úkony, ktoré nespádajú pod vymedzený predmet zmluvy, bol komisionár oprávnený v zmysle čl. VI. bod 2 Komisionárskej zmluvy až po tom, čo mu bude vystavené komitentom osobitné plnomocenstvo. V priebehu plnenia vyššie uvedenej komisionárskej zmluvy uzatvoril komisionár (Parker & Young International s.r.o. v zastúpení L. X.) v mene komitenta nájmnú zmluvu so spoločnosťou ATP s.r.o. (v zastúpení B. J.), ktorej predmetom bol nájom nehnuteľností vo vlastníctve komitenta na dobu určitú. K uzatvoreniu nájomnej zmluvy došlo dňa 26.03.2001. Dňa 15.08.2002 došlo k uzatvoreniu Dodatku č. 1 k tejto nájomnej zmluve, ktorý opäť uzatvoril komisionár (Parker & Young International s.r.o. v zastúpení L. X.) v mene komitenta so spoločnosťou ATP s.r.o. (v zastúpení B. J.), pričom obsahom tohto dodatku bola iba rozhodcovská doložka, ktorej sa mali zmluvné strany nájomnej zmluvy zo dňa 26.03.2001 dohodnúť, že všetky majetkové spory vzniknuté z uzatvorenej nájomnej zmluvy budú rozhodované s končenou platnosťou v rozhodcovskom konaní s jedným rozhodcom. S ohľadom na ust. § 40 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní súdom vyplynul jednoznačný záver, že primárnou okolnosťou, ktorú je potrebné posúdiť v konaniach o zrušení rozhodcovského rozsudku, je samotná platnosť rozhodcovskej zmluvy, ktorá musí tvoriť zákonný predpoklad pre to, aby vzájomný spor strán mohol byť rozhodovaný v rozhodcovskom konaní a aby rozhodcovský rozsudok mohol vyvolať právne účinky, ktoré z neho vyplývajú. V oboch prípadoch musel súd vzhľadom na námietky žalobcu smerujúce k neplatnosti rozhodcovskej zmluvy primárne vyriešiť jej platnosť, pričom pri posudzovaní predložených dôkazov a zisteného skutkového stavu dospeli oba sudy k tomu, že Dodatok č. 1 k nájomnej zmluve zo dňa 26.03.2001, ktorý bol podpísaný dňa 15.08.2002 a obsahoval rozhodcovskú

doložku bol právnym úkonom, ktorý nemôže byť považovaný za platný právny úkon, pretože komisionár, ktorý pri podpisovaní tohto právneho úkonu zastupoval vtedajšieho vlastníka nehnuteľnosti - komitenta, nemal na takéto konanie v mene komitenta oprávnenie a jednoznačným spôsobom prekročil svoje právomoci tak, ako mu vyplývali z komisionárskej zmluvy. Uzatváranie rozhodcovských zmlúv v mene komitenta nie je podľa oboch názorov súdu možné podradiť pod splnomocnenia, ktoré komisionárovi vyplývali z komisionárskej zmluvy, v zmysle ktorej mohol v mene komitenta konať pri uzatváraní nájomných a podnájomných zmlúv v bežnej forme bez akýchkoľvek ďalších dojednaní, nakoľko podľa názorov oboch súdov rozhodcovská doložka nie je bežnou náležitosťou nájomnej a podnájomnej zmluvy a jej uzatvorenie nie je nevyhnutné na naplnenie účelu tejto zmluvy, preto podľa názoru súdu ak komisionár takúto rozhodcovskú zmluvu uzatvoril, konal mimo svojho oprávnenia, ktoré mu vyplávalo z komisionárskej zmluvy a takéto oprávnenie mu nevyplýva ani priamo z Obchodného zákonníka. Podľa názorov oboch súdov však komisionár (Parker & Young International s.r.o. v zastúpení L. X.) vzhľadom na výšku dohodnutej zmluvnej pokuty v nájomnej zmluve a následné uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy konal proti záujmom komitenta a nepostupoval s odbornou starostlivosťou, preto takéto konanie nemôže žiadnym spôsobom zaväzovať komitenta a taktiež nemôže založiť dôvod pre to, aby bol spor rozhodovaný v rozhodcovskom konaní. Z uvedeného teda oba sudy ustálili, že Dodatok č. 1 k nájomnej zmluve zo dňa 15.08.2002 je neplatný, teda spor nebolo možné rozhodovať v rozhodcovskom konaní a teda z uvedeného dôvodu ani nemohol napadnutý rozhodcovský rozsudok zaviazat' súčasného vlastníka nehnuteľnosti (ako povinný v tomto konaní) k splneniu žiadnej povinnosti.

4. Povinný v ďalšej časti návrhu na zastavenie exekúcie poukázal na body 32 až 35 odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 21Cob/55/2019 zo dňa 28.04.2020 a uviedol, že hoci správca JUDr. O. P. mal vedomosť o vedení oboch konaní, poznal právny názor Krajského súdu v Trnave (uznesenia Krajského súdu v Trnave č.k. 31Cob/65/2017-656 zo dňa 11.07.2018, k doručeniu ktorého došlo správcovi dňa 29.09.2018 - č.l. 664), uzatvoril zmier, ktorý nechal Okresným súdom Bratislava I schváliť, a na základe tohto zmiernu a pohľadávky došlo k vydaniu exekučného titulu (Y. P., ktorého priezvisko je dokonca v zhode so správcom), ktorý je predmetom tohto exekučného konania, hoci správca vedel, že koná (úmyselne konal) v rozpore s odbornou starostlivosťou a hlavne na škodu povinného. Na tomto mieste povinný poukázal na vnútornú štruktúru jednotlivých spoločností, ktorým správca vedome pomáhal. Spoločníkom a konateľom spoločnosti GLOBE s.r.o. je B.I. J. a správca konkurznej podstaty je JUDr. O. P., spoločníkom spoločnosti Parker & Young Accomodation, s.r.o. je spoločnosť PETRODOM trade, s.r.o. a Benita trade, s.r.o., ktorá previedla všetky práva vzťahujúce sa k pohľadávke v priebehu rozhodcovského konania na oprávneného v exekučnom konaní a konateľom sú Y. P. (rozhodca exekučného titulu) a L. X. a prokúra L. X.. Povinný zároveň poukázal na bod 44 až 48 odôvodnenia rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.11.2021 vydaného pod sp. zn. 4Obdo/77/2020, ku ktorým uviedol, že zvýraznená pohľadávka vo výške 10.665.000,- Sk (zmluvná pokuta) je totožná pohľadávkou vymáhanou v tomto exekučnom konaní, ktorá bola konverzným kurzom prepočítaná na menu euro, a teda 10.665.000,- SK ÷ 30,126 = 354.013,- eur, a ktorá bola zapísaná v obchodnom vestníku č. 199/2013 zo dňa 15.10.2013 pod číslom K018245 s poznámkou, že na Okresnom súde v Galante sa v konaní spis. zn. 24Cb/27/2009 vedie spor o zrušenie rozhodcovského rozsudku sp. zn. 1/RK/2008 zo dňa 31.12.2008. Keďže táto pohľadávka bola priznaná na základe neplatnej rozhodcovskej doložky v zmysle jednotlivých rozhodnutí súdov (OS GA, KS TT, NS SR), nemohla byť priznaná jednak iným rozhodcovským rozsudkom, na základe tej istej rozhodcovskej doložky a ani pre prekážku „res iudicata“ bez ohľadu na argumentáciu, že nejde o tých istých účastníkov právneho vzťahu (len na základe postúpenia pohľadávky), keďže je nepochybné, že sa jedná stále o tú istú pohľadávkou. Poukazujúc tiež na bod 49 až 51 odôvodnenia povinný uviedol, že v intenciách tohto výkladu, tak správca Y. O.Š. P., nemohol zaradiť túto pohľadávkou do podstaty a nechať súdom schváliť zmier (takmer bezprostredne po rozhodnutí OS GA zo dňa 04.12.2018 v konaní 24Cb/27/2009), v ktorom nechal Okresný súd Bratislava I potvrdiť existenciu pohľadávky priznanej spoločnosti GLOBE s.r.o. vo výške 10.665.000,- Sk (354.013,- eur) rozhodcovským rozsudkom 1/RK/2008 zo dňa 31.12.2008, ktorá je spísaná v konkurznej podstate úpadcu GLOBE s.r.o. ako majetok podliehajúci konkurzu patriaci tomuto úpadcovi (ako sa to uvádza v uznesení OS BA I, zo dňa 07.02. v konaní so sp. zn. 3Cbi/38/2013), ktorá ako pohľadávka mala byť na základe tohto zmiernu vnímaná ako pohľadávka existujúca a potvrdená, pričom mala byť zároveň aj exekučným titulom a ktorá mala byť prevedená na základe uznesenia veriteľského výboru úpadcu GLOBE s.r.o. (ako sa o tom v odôvodnení rozhodcovského rozsudku - exekučného titulu v tomto konaní) do vlastníctva žalobcu, ktorému ju „Rozhodcovský súd“ tvoreným jediným rozhodcom Y. P. s miestom rozhodcovského konania v Slovenskej republike, v Bratislave, Mikulášska ul. č.1, 811 01 v konaní RS-05/02/2008 aj priznal.

JUDr. O. P. konal vedome (musel mať vedomosť), rovnako vedome (musel mať vedomosť) konal Y. P. a vedomé bolo aj konanie právneho zástupcu „oprávneného“, ktoré viedlo k tomuto exekučnému konaniu napriek obsahu všetkých rozhodnutí spomínaných v tomto návrhu (vydaných OS GA, KS TT a NS SR), keďže ich obsah musel mať podrobne naštudovaný, inak by nebol schopný koncipovať dovolanie, ktoré mu bolo zamietnuté a z ktorého mu museli vyplynúť jasné závery o bezdôvodnosti, resp. protiprávnosti podania tejto exekúcie na základe tohto exekučného titulu. Citujúc bod 52 až 56 a bod 63 odôvodnenia vyššie uvedeného rozhodnutia NS SR povinný v rámci zjednodušeného zhrnutia uviedol, že nakoľko správca nemohol zaradiť pohľadávku do konkurznej podstaty (ako to jednoznačne uviedol NS SR), o spornosti ktorej sa vedie súdne konanie, nemohla byť táto pohľadávka ani predmetom zmiernu, nemohla byť prevedená na inú osobu a nemohla sa tak stať ani predmetom iného rozhodcovského konania, resp. priznania rozhodcovským súdom (na základe nepochybne neplatnej rozhodcovskej doložky a súčasne aj na základe procesnej prekážky res iudicata) a následne nemôže byť ani predmetom tejto exekúcie a exekúcia by mala byť v zmysle § 61k ods. 1 písm. a) a d) Exekučného poriadku zastavená. Práve rozhodnutia (uznesenie NS SR zo dňa 30.11.2021 sp. zn. 4Obdo/77/2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť 13.01.2022, ako i rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 08.06.2022 vyhláseného v konaní 22Cb/40/2007, ktoré nadobudlo právoplatnosť 23.07.2022) sú rozhodnutiami, resp. právnymi skutočnosťami, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku (resp. podvodného nároku, ktorý v skutočnosti nikdy nevznikol) a preto v zmysle § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku má byť toto konanie zastavené.

5. V návrhu na zastavenie exekúcie povinný ďalej uviedol, že po nahliadnutí do spisového materiálu exekútorského úradu a na základe následnej analýzy rozhodcovského rozsudku zo dňa 04.03.2021, ktorý mal byť exekučným titulom pre toto konanie a mal byť vydaný „Rozhodcovským súdom“ tvoreným jediným rozhodcom Y. P. s miestom rozhodcovského konania v Slovenskej republike, v Bratislave, Mikulášska ul. č. 1, 811 01 v konaní RS-05/02/2008, dospel k nasledovným zisteniam. Z databázy Ministerstva spravodlivosti, ktorá je vedená v zmysle § 12a ods. 1 až 3 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní a aktualizovaná raz za štvrtrok, nevyplýva (hoci databáza vedie aj zoznam tak aktívnych ako i zrušených súdov), že by bol Rozhodcovský súd v Slovenskej republike, v Bratislave, Mikulášska ul. č. 1, 811 01 alebo Rozhodcovský súd tvorený jediným rozhodcom Y. P. s miestom rozhodcovského konania v Slovenskej republike, v Bratislave, Mikulášska ul. č.1, 811 01 súčasťou tejto databázy, na základe čoho je možné dospieť k záveru, že súd, ktorý mal vydať rozhodnutie, ktoré je v tomto konaní prezentované ako exekučný titul, je nulitné a podvodné, keďže nebolo vydané subjektom, ktorý by mal na jeho vydanie oprávnenie. Zo žiadnej databázy nevyplývalo, že by bol Y. P. v zozname rozhodcov akéhokoľvek rozhodcovského súdu, na základe čoho je možné dospieť k záveru, že osoba, ktorá v mene „rozhodcovského súdu“ rozhodnutie vyhlasovala (vydala, resp. „spor“ rozhodovala), nebola oprávnená a ani spôsobilá k takémuto rozhodovaniu. Z rozhodnutia - rozhodcovského rozsudku je zrejmé, že Y. P. nie je nositeľom žiadneho titulu, a teda ani odborného vzdelania na to, aby bol schopný rozhodovať spory (hoci aj v rámci rozhodcovského konania) a teda by nebol schopný koncipovať rozhodcovský rozsudok (hoci aj v takej diletantskej podobe, v akej bol vyhotovený), a je nepochybné, že mu ho napísal a sformuloval niekto iný, kto mal na veci eminentný záujem. Rozhodcovský rozsudok v zmysle § 34 ods. 2 písm. h) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní nemá formálnu náležitosť, a teda „poučenie o možnosti podať žalobu na súd o zrušenie rozhodcovského rozsudku“, čím sa žalovanému uprela (bez ohľadu, či mu bol, nebol alebo mohol byť doručený tento rozsudok) akákoľvek možnosť proti rozhodnutiu podať žalobu na súd o zrušenie tohto rozsudku, ako to povinný spravil v oboch predchádzajúcich prípadoch. Absencia povinnosti súdu poučiť účastníka o možnosti podania odvolania proti jeho výroku spôsobuje neplatnosť takéhoto rozhodnutia, takéto rozhodnutie nemôže nadobudnúť právoplatnosť a nemôže byť exekučným titulom. Rozhodcovský rozsudok bol vyhlasovaný (vydaný) rozhodcom, ktorý mal byť z konania vylúčený, tak ako to predpokladá aj § 9 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Y. P. je osobou, o ktorej existujú dôvodné pochybnosti so zreteľom na predmet konania ako i vzťah k strane žalobcu (jeho konateľom) o jeho nepredpojatosti, resp. o jeho podvodnom úmysle, ktorý vyplynul vo vzájomných súvislostiach tohto konania ako i konaní, ktoré už boli spomenuté (v ich prípade podvodné konanie B. J. a L. X.). Y. P. je spriaznenou osobou vo vzťahu k B. J. a L. X., pričom priebeh oboch právoplatne skončených súdnych konaní (v prípade B. J. a L. X.) ako i tohto konania preukazuje bezhraničnú snahu všetkých týchto 3 osôb podvodným spôsobom od povinného získať sumu, ktorá je ako „pohľadávka“ vymáhaná v tomto konaní. Povinný poukázal ďalej na aktuálne skutočnosti ako i skutočnosti z minulosti vrátane personálneho a majetkového prepojenia, ktoré cielené podvodné konanie v súvislosti s ostatnými skutočnosťami v tomto návrhu preukazujú. Z databázy a sociálnej siete foaf.sk ako i výpisov z obchodného registra v prípade osoby Y. P., L. X., B. J. a spoločnosti

GLOBE s.r.o. vyplýva, že spoločníkom spoločnosti X33 s.r.o. je L. X. a PETRODOM trade, s.r.o. (ako žalobca a oprávnený), konateľmi je Y. P. a L. X., prokúra L. X.. Spoločníkom spoločnosti PETRODOM trade, s.r.o. je FAKTUM LTD. (bez možného právneho postihu a zistenia majetkovej podstaty, resp. konečného užívateľa výhod spoločnosti) a L. X. a konateľmi sú B. J. a L. X.. Spoločníkmi spoločnosti FACTUM trade, s.r.o. sú spoločnosti Parker & Young Accomodation, s.r.o. a PETRODOM trade, s.r.o., konateľmi sú Y. P. a L. X., prokúra L. X.. Spoločníkmi spoločnosti Parker & Young Accomodation, s.r.o. sú spoločnosti PETRODOM trade, s.r.o. a Benita trade, s.r.o. (previedla všetky práva vzťahujúce sa k pohľadávke v priebehu rozhodcovského konania na oprávneného), konateľom je Y. P. a prokúra L. X.. Spoločníkom a konateľom spoločnosti Parker & Young International, s.r.o. je L. X.. Spoločníkmi a konateľmi spoločnosti Benita trade, s.r.o. sú L. X. a B. J.. Spoločníkmi a konateľmi spoločnosti A.T.P., s.r.o. sú L. X. a B. J.. Spoločníkom a konateľom spoločnosti GLOBE s.r.o. je B.I. J. a správcom konkurznej podstaty Y. O. P..

6. Povinný zároveň uviedol, že rozhodcovský rozsudok, ktorý je exekučným titulom v tomto konaní, obsahuje odôvodnenie, v ktorom sú uvádzané klamlivé skutočnosti, ktoré si navzájom súčasne protirečia a z obsahu odôvodnenia nie je vôbec zrejmé, akým spôsobom bol, resp. nebol žalovaný (dnes povinný) informovaný, resp. neinformovaný o priebehu konania (následne aj o samotnom rozhodnutí, ktoré podľa názoru povinného neznámym spôsobom nadobudlo právoplatnosť, keďže povinný nemá vedomosť o jeho doručení ako ani o náhradnom doručení, resp., doručení s fikciou, pričom v odôvodnení nie je zmienka ani s priebehom konania, a to ani v súvislosti s výzvou na žalobnú odpoveď). Obsah odôvodnenia je zmätočný, nelogický a klamlivý, pričom v rámci nasledovných odsekov povinný poukazuje na viacero jeho častí, ktoré toto jeho tvrdenie potvrdzujú. Pokiaľ sa v odôvodnení uvádza, že právomoc rozhodcovského súdu je daná s poukazom na rozhodcovskú doložku dojednanú v nájomnej zmluve, povinný uvádza, že žiadna nájomná zmluva zo dňa 03.08.2002 nikdy neexistovala a ani nemohla, keďže nájomná zmluva zo dňa 26.03.2001 neumožňovala uzatvorenie ďalšej nájomnej zmluvy opätovne medzi spoločnosťami navzájom spriaznenými, ako to vyplýva z majetkového a personálneho prepojenie navzájom, a to: zástupca prenajímateľa na jednej strane (spoločnosť Parker & Young International, s.r.o.) a nájomca (ako i postupca) na strane druhej (spoločnosť Benita trade, s.r.o.) a na to nadväzujúci postupník (spoločnosť PETRODOM trade, s.r.o.). Ide o skutočnosť, ktorá vypovedá o pozadí vydania rozhodcovského rozhodnutia dňa 04.03.2021 teda v čase po právoplatnosti, ktorú rozsudok zo dňa 04.12.2018 nadobudol dňa 19.06.2020, sp. zn. 24Cb/27/2009 OS Galanta (o ktorej vedel L. X., bezpochyby vzhľadom na koordinované kroky aj B. J. a v čase podania návrhu na exekúciu aj samotný právny zástupca „oprávneného“, ktorý podával dovolanie proti rozhodnutiu). Pokiaľ rozhodcovský súd v exekučnom titule konštatoval, že „uznesenie Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3Cbi/38/2013 zo dňa 07.02.2019, ktorým bolo vo výrokovej časti rozhodnuté, že žalovaný je povinný zaplatiť svoj záväzok vo výške 354.013,- eur s príslušenstvom je právoplatným a vykonateľným exekučným titulom a preto je rozhodcovský súd povinný vychádzať z uvedeného uznesenia. Potom ako toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť nie je rozhodcovský súd oprávnený vec posúdiť inak, než ako ju už predtým posúdil Okresný súd Bratislava sp. zn. 3Cbi/38/2013, respektíve sa od tohoto posúdenia odchyliť, nakoľko by sa tým narušil princíp právnej istoty“, táto časť odôvodnenia je podľa povinného nelogická a jasne tendenčná, keďže priznávaná pohľadávka už bola predmetom dvoch rozhodcovských rozsudkov zrušených právoplatnými rozhodnutiami (riadnych) súdov. Lživé je aj tvrdenie, že „Uvedené rozhodcovský súd konštatuje napriek tomu, že uznesenie Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3Cbi/38/2013 nie je pre toto konanie prekážkou rozhodnutej veci, keďže bolo vydané medzi inými účastníkmi konania.“, pretože ide o rozhodnutie o tom istom nároku a žiadnom inom, len sa o ňom rozhoduje medzi inými stranami iba z dôvodu postúpených práv a preto išlo o rozhodovanie tej istej veci už raz rozhodnutej, čo bránilo možnosti vydania ďalšieho rozhodnutia, ktorým je vyfabulovaný rozhodcovský rozsudok vydaný Rozhodcovským súdom tvoreným jediným rozhodcom Y. P. s miestom rozhodcovského konania v Slovenskej republike, v Bratislave, Mikulášska ul. č.1, 811 01 v konaní RS-05/02/2008. Absurdnosť ďalšej časti odôvodnenia rozhodcovského rozsudku, ktorý je exekučným titulom „korunuje“ celé podvodné konanie z dôvodu, že hoci teda súd mal podozrenie na duplicitu uplatneného nároku, ktorý mu žalobca nepreukázal, súd bez akýchkoľvek problémov nárok z toho istého titulu (bez overenia si výsledku konania už v tom čase právoplatne skončeného, zapísaného v rámci súpisu majetku do konkurznej podstaty so spornou poznámkou o konaní vedenom na Okresnom súde v Galante pod spis. zn. 24Cb/27/2009) priznal a alibisticky iba z nároku, ktorý bol v rámci súdneho zmieru, o ktorom súd uviedol, že „nie je oprávnený vec posúdiť inak, než ako ju už predtým posúdil Okresný súd Bratislava sp. zn. 3Cbi/38/2013, respektíve sa od tohoto posúdenia odchyliť, nakoľko by sa tým narušil princíp právnej istoty.“

7. Povinný záverom v rámci čo najjednoduchšieho zhrnutia zopakoval, že správca nemohol zaradiť pohľadávku do konkurznej podstaty (ako to jednoznačne uviedol NS SR), o spornosti ktorej sa vedie súdne konanie, nemohla byť táto pohľadávka ani predmetom zmiernu, nemohla byť prevedená na inú osobu a nemohla sa tak stať ani predmetom iného rozhodcovského konania, resp. priznania rozhodcovským súdom (na základe nepochybne neplatnej rozhodcovskej doložky a súčasne aj na základe res iudicata) a následne nemôže byť ani predmetom tejto exekúcie a exekúcia by mala byť v zmysle § 61k ods. 1, písm. a) a d) zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok v znení neskorších zmien a doplnkov zastavená. V nadväznosti na uvedené povinný preto žiada exekučný súd, aby exekučné konanie zastavil.

8. Oprávnený vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uviedol, že povinný podal návrh na zastavenie exekúcie až po uplynutí doby viac ako tri mesiace od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie - teda po márnom uplynutí zákonnej 15 dňovej lehoty, ktorá plynie odo dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. V návrhu na zastavenie exekúcie to odôvodňuje konštatovaním, že povinný nereagoval na žiadnu elektronickú poštu, keďže elektronickú schránku si nikdy neaktivoval. Zmeškanie 15 dňovej lehoty v zmysle ust. § 61k ods. 2 Exekučného poriadku teda povinný odôvodňuje tým, že poštu v elektronickej schránke nepreberá vôbec a elektronickú schránku nemá aktivovanú. Oprávnený uviedol, že právnické osoby majú povinnosť uloženú zákonom si svoje elektronické schránky aktivovať. Ak si elektronickú schránku neaktivujú a elektronickú poštu v nej nepreberajú, zásielky doručené do ich elektronickej schránky sa považujú za doručené uplynutím 15 dňovej úložnej lehoty. Z uvedeného je zrejmé, že upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému zo strany súdneho exekútora v súlade so zákonom riadne doručené do elektronickej schránky a 15 dňová lehota na podanie návrhu na zastavenie exekúcie márne uplynula. Zo znenia ust. § 61k ods. 2 a 3 Exekučného poriadku je zrejmé, že po uplynutí 15 dňovej lehoty od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie môže povinný namietať výlučne len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí tejto lehoty. Z obsahu návrhu na zastavenie exekúcie je zrejmé, že povinný nenamietá žiadnu skutočnosť, ktorá by nastala po márnom uplynutí 15 dňovej lehoty od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Naopak, všetky ním prezentované tvrdenia nastali pred uplynutím tejto lehoty a teda sa na ne v zmysle ust. § 61k ods. 2 a 3 Exekučného poriadku nemôže prihliadať, resp. v tomto štádiu exekučného konania ich už povinný nemôže úspešne uplatňovať. Napriek tomu, že v návrhu na zastavenie exekúcie nie je opísaná žiadna taká skutočnosť, ktorá by nastala po uplynutí predmetnej 15 dňovej lehoty, oprávnený si dovoľuje z dôvodu právnej opatrnosti reagovať na jednotlivé tvrdenia povinného, pretože sú nepravdivé. Povinný uvádza, že podáva návrh na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. a) a písm. d) Exekučného poriadku, pričom z textu návrhu je však zrejmé, že žiadna v ňom prezentovaná skutočnosť nepreukazuje zánik vymáhaného nároku - teda dôvod podľa písmena a) a rovnako ani žiadnu zmenu týkajúcu sa vymáhateľnosti exekučného titulu - teda dôvod podľa písmena d). Je zrejmé, že ani jeden z týchto dôvodov nenastal. Povinný k návrhu na zastavenie exekúcie priložil rozsudok OS Galanta sp. zn. 24Cb/27/2009 a KS v Trnave sp. zn. 21Cob/55/2019, ktorými najskôr prvostupňový súd a potom aj odvolací súd potvrdili zrušenie rozhodcovského rozsudku Q. U. 1/RK/2008 - teda úplne iného rozhodcovského rozsudku, než ktorý je exekučným titulom v tomto exekučnom konaní. Zároveň priložil aj uznesenie NS SR 4Obdo/77/2020, ktorým sa zamietlo dovolanie v tej istej veci. V úvode návrhu povinný píše, že žiada o zastavenie exekúcie z dôvodu, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik (nulitného) vymáhaného nároku. Avšak exekučný titul zo dňa 04.03.2021, vydaný rozhodcovským súdom tvoreným jediným rozhodcom Y. P. bol vydaný až po tom, ako už existovalo predkladané rozhodnutie Okresného súdu v Galante zo dňa 04.12.2018 ako aj predkladané rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 28.04.2020 - teda ani jeden z uvedených rozsudkov nemôže byť považovaný za okolnosť, ktorá nastala po vzniku exekučného titulu a ktorá by mala spôsobiť zánik vymáhaného nároku. Z dátumov súdnych rozhodnutí je zrejmé, že obe rozhodnutia súdov boli vydané predtým, než bol vydaný exekučný titul. Navyše, ako už bolo uvedené, tieto rozhodnutia sa týkajú zrušenia rozhodcovského rozsudku Mgr. Q. U. (teda úplne iného rozhodcovského rozsudku, ktorý nie je exekučným titulom v tomto exekučnom konaní). Z predložených rozhodnutí OS Galanta sp. zn. 24Cb/27/2009 a KS v Trnave sp. zn. 21Cob/55/2019 ďalej jednoznačne vyplýva, že rozhodcovský rozsudok vydaný rozhodcovským súdom T. Q. U. nebol zrušený preto, že by pohľadávka, ktorá ním bola priznaná neexistovala, ale preto, lebo rozhodkyňa nemala dostatok právomoci spor rozhodnúť. Z predložených rozhodnutí súdov je zrejmé, že skúmali platnosť rozhodcovskej doložky a teda predmetom sporu bolo oprávnenie rozhodcu rozhodovať uvedený rozhodcovský spor. Zrušenie rozhodcovského rozsudku z dôvodu, že rozhodcovský súd nemal dostatok kompetencií spor rozhodnúť (z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej doložky) teda neznamená,

že predmetný nárok, ktorý bol obsahom rozhodcovského sporu vôbec neexistuje, ale znamená to, že jeho existencia nemôže byť priznaná v rozhodcovskom konaní, nakoľko rozhodca nemá dostatok právomoci spor rozhodovať. O tomto nároku je však potrebné znovu rozhodnúť pred všeobecným súdom (a nie pred rozhodcovským súdom) v rozsahu uvedenom v žalobe a všeobecný súd má po zrušení rozhodcovského súdu pokračovať v konaní o tomto nároku. V prípade zrušeného rozhodcovského rozsudku T.. Q. U. 1/RK/2008 bola predmetom sporu existencia pohľadávky. V zmysle ust. § 41 zákona o rozhodcovskom konaní bolo po zrušení rozhodcovského rozsudku potrebné opätovne rozhodovať o existencii, alebo neexistencii predmetnej pohľadávky - teraz už v konaní pred všeobecným súdom. Z vyššie uvedeného ustanovenia zákona o rozhodcovskom konaní vyplýva, že po zrušení rozhodcovského rozsudku sa na všeobecnom súde vždy pokračuje v konaní o pôvodnom nároku uplatňovanom v pôvodnej žalobe v rozhodcovskom konaní. Z predložených rozsudkov vyplýva, že v prípade pohľadávky priznanej rozhodcovským súdom T.. Q. U. bol rozhodcovský rozsudok 1/RK/2008 zrušený práve z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej doložky. Keďže na aktuálneho držiteľa predmetnej pohľadávky - spoločnosť Globe s.r.o. bol vyhlásený konkurz, na nové konanie o priznaní pohľadávky pred všeobecným súdom bol príslušný konkurzný súd v mieste podľa sídla úpadcu - v tomto prípade Okresný súd Bratislava I. Ten o existencii pohľadávky po zrušení rozhodcovského rozsudku T.. Q. U. rozhodol tak, že v konaní sp. zn. 3Cbi/38/2013 schválil zmier, ktorým bola existencia pohľadávky priznaná. Povinný teda vedome zavádza, keď tvrdí, že zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorým rozhodcovský súd T.. Q. U. pôvodne priznal predmetnú pohľadávku bolo rozhodnutím, ktorým by sa rozhodlo, že uvedená pohľadávka neexistuje. V skutočnosti predkladané rozsudky OS Galanta, KS Trnava a NS SR sú len rozhodnutím, ktorým sa konštatoval nedostatok právomoci rozhodcu takýto spor rozhodnúť. V konaní vedenom Okresným súdom Bratislava I bola predmetná pohľadávka v konaní sp. zn. 3Cbi/38/2013 priznaná a rozhodnutie je právoplatné a vykonateľné. Nebolo zrušené. Nie je teda zrejmé, na základe čoho povinný nadobudol presvedčenie, že pohľadávka (pôvodne priznaná rozhodcovským súdom T.. Q. U.) po zrušení tohto rozhodcovského rozsudku už neexistuje. Pohľadávka existuje, rozdielny je len právny titul, ktorým je priznaná. Už to nie je rozhodcovský rozsudok T.. Q. U., ale rozsudok Okresného súdu Bratislava I. Oprávnený podotýka, že uvedené uvádza v podstate len na vysvetlenie a nad rámec argumentácie dotýkajúcej sa exekučného konania, pretože uvedený rozsudok Okresného súdu Bratislava I v konaní sp. zn. 3Cbi/38/2013 nie je exekučným titulom v tomto exekučnom konaní, taktiež ani rozhodcovský rozsudok T.. Q. U. 1/RK/2008 nie je exekučným titulom v tomto exekučnom konaní. Všetky rozhodnutia súdov predkladané povinným sa teda nielen týkajú iného rozhodcovského rozsudku, odlišného od exekučného titulu v tomto exekučnom konaní, ale predovšetkým žiadne z uvedených rozhodnutí súdov (včítane NS SR 4Obdo/77/2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť 13.01.2022) nie je novou skutočnosťou, ktorá by nastala po uplynutí 15 dňovej lehoty plynúcej odo dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Na uvedené tvrdenia povinného nemožno prihliadať, nakoľko všetky vyššie spomenuté rozhodnutia súdov boli vydané dávno pred uplynutím tejto 15 dňovej lehoty. Aj keby teda odhliadol od skutočnosti, že predkladané rozhodnutia súdov sa týkajú úplne inej veci, aj v takom prípade rozhodnutie Okresného súdu v Galante zo dňa 04.12.2018, ako aj predkladané rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 28.04.2020 boli dátumovo vydané ešte skôr, než samotný exekučný titul a preto už len na základe uplatnenia kritéria času nemôžu byť považované za okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu. Povinný taktiež poukazuje aj na rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 08.06.2022 vyhláseného v konaní 22Cb/40/2007, avšak tento rozsudok opätovne nemá žiadny vzťah k exekučnému titulu. Rozhodnutím súdu v tomto konaní bol zrušený rozhodcovský rozsudok notárky JUDr. Zuzany Grófikovej, teda rozhodcovský rozsudok, ktorý bol vydaný na inom rozhodcovskom súde, než exekučný titul a ide o rozhodcovský rozsudok, ktorým bolo rozhodnuté o úplne inej pohľadávke, odlišnej od exekučného titulu. Ak povinný tvrdí, že rozhodnutie Okresného súdu Bratislava II v konaní 22Cb/40/2007 sa vzťahovalo k tej istej pohľadávke, ktorá je predmetom exekúcie v tomto konaní, ide podľa oprávneného o úplný nezmysel. Navyše povinný tento rozsudok označuje ako právoplatný. Uvedená informácia je nepravdivá, doložka právoplatnosti a vykonateľnosti na uvedenom rozsudku bola vystavená na žiadosť povinného a ako sa následne ukázalo, bola vystavená pracovníčkou súdu ešte skôr, než žalovanému v uvedenom konaní 22Cb/40/2007 vôbec uplynula lehota na podanie odvolania. Keď súd zistil, že bol povinným uvedený do omylu, doložku právoplatnosti zrušil, o čom písomne upovedomil právneho zástupcu povinného. Povinný teda napriek tomu, že má vedomosť, že doložka právoplatnosti na rozhodnutí bola vystavená neoprávnene a bola súdom následne zrušená, vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie predmetný rozsudok aj tak naďalej označuje za právoplatný. Uvedené svedčí o účelovosti argumentácie povinného, súd si sám vie preveriť, že tvrdenie povinného o právoplatnosti je nepravdivé.

9. Oprávnený k tvrdeniu povinného, že rozhodnutia (uznesenie NS SR 4Obdo/77/2022 ako aj rozsudok Okresného súdu Bratislava II vyhlásené v konaní 22Cb/40/2007) sú rozhodnutiami, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku uviedol, že vo všeobecnosti platí, že akýkoľvek rozsudok, ktorý nie je právoplatný, nemôže spôsobiť zánik nároku. Preto ani rozsudok Okresného súdu Bratislava II pokiaľ nie je právoplatný, nemôže spôsobovať zánik žiadneho nároku. Ak by aj v budúcnosti predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť v uvedenom znení, tak aj tak bude spôsobovať len zánik rozhodcovského rozsudku vydané JUDr. Zuzanou Grófikovou, teda rozhodnutia vydaného vo veci inej pohľadávky a v inom rozhodcovskom konaní, než je exekučný titul v tejto exekúcii. Uznesenie NS SR sa netýka exekučného titulu v tejto exekúcii, ale je dovolacím konaním, v ktorom bolo zamietnuté dovolanie voči rozsudku Okresného súdu v Galante a Krajského súdu v Trnave. Jeho výroková časť hovorí o tom, že dovolanie sa zamieťa. O rozhodcovskom rozsudku Y. P., ktorý je exekučným titulom v tomto konaní nie je vo výroku ani v odôvodnení rozsudku ani jedna veta. To, že sa predmetné uznesenie NS SR o exekučnom titule vôbec nezmieňuje je pritom logické, nakoľko samotný dovolací návrh v uvedenom konaní bol podaný na súd v auguste 2020, teda v čase, keď exekučný titul ešte vôbec ani neexistoval. Je zrejmé, že dovolací návrh sa zjavne nemohol zaoberať rozhodcovským rozsudkom, alebo akýmkoľvek nárokom z neho vyplývajúcim, ak v čase podania dovolacieho návrhu na súd takýto dokument ešte vôbec neexistoval. Povinný uvedené uznesenie predkladá zrejme preto, že si zamieňa správcu konkurznej podstaty Y.. O. P. (ktorého meno Uznesenie NS SR v texte spomína) s osobou rozhodcu Y.Á. P., ktorý je podpísaný pod exekučným titulom. Práve zámena týchto osôb pravdepodobne viedla povinného k tomu, že sa domnieva, že uznesenie NS SR má nejaký vzťah k exekúcii. Avšak Y. P. - rozhodca a Y.. O. P. - správca konkurznej podstaty sú dve úplne rozdielne osoby - menovci, ktoré nie sú v žiadnom spoločnom vzťahu, ani v obchodnom prepojení a ani nie sú príbuzní. Na základe svojich informácií sa dokonca ani nikdy v živote nestretli a nepoznajú sa. Povinný teda tvrdí, že tento rozsudok dovolacieho súdu je titulom, ktorým zanikol rozhodcovský rozsudok Y. P., resp., že spôsobil zánik vymáhaného nároku. Povinný taktiež tvrdí, že rozsudok Okresného súdu Bratislava II vyhlásený v konaní 22Cb/40/2007, napriek tomu, že sa týka úplne inej pohľadávky priznanej v inom rozhodcovskom konaní a navyše ani nie je právoplatný, taktiež údajne spôsobuje zánik vymáhaného nároku. Uvedené tvrdenia sú úplne absurdné. Navyše uvedené tvrdenie nie je novou skutočnosťou, ktorá by nastala po uplynutí 15 dňovej lehoty odo dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie.

10. Pokiaľ povinný poukazuje na prekážku res iudicata, uvedené tvrdenie povinného je podľa oprávneného nepravdivé, keďže pohľadávka priznaná exekučným titulom nie je pohľadávkou priznanou v konaní vedenom „na základe tej istej rozhodcovskej doložky“, ako bolo vedené konanie na rozhodcovskom súde Q. U. 1/RK/2008. V konaní T.. Q. U. bola rozhodcovská doložka dodatkom č. 1 k nájomnej zmluve, ktorou sa zriadilo nájomné právo pre spoločnosť ATP s.r.o. V prípade rozhodcovského konania vedeného rozhodcom Y.B. P., rozhodcovská doložka bola riadnou súčasťou zmluvy (teda nešlo len o dodatok k zmluve) podpísanej právnym predchodcom povinného a spoločnosťou Benita trade s.r.o. Z uvedeného je zrejmé, že teda išlo o úplne inú zmluvu a inú rozhodcovskú doložku, ktorá nie je totožná s rozhodcovskou doložkou v konaní na rozhodcovskom súde T.. Q. U.. Citujúc ust. § 21 ods. 1 a 2 zákona o rozhodcovskom konaní oprávnený uviedol, že rozhodcovskú doložku je možné napadnúť v samotnom rozhodcovskom konaní, pričom je potrebné to urobiť najneskôr pri prvom úkone vo veci samej. V prípade, ak osoba, ktorá tvrdí, že rozhodcovská doložka má vadu, neuspje postupom podľa vyššie uvedeného ustanovenia zákona o rozhodcovskom konaní, má ešte možnosť žalovať neplatnosť rozhodcovského rozsudku z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej doložky podľa § 41 zákona o rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská doložka, ktorú obsahovala zmluva podpísaná právnym predchodcom povinného a spoločnosťou Benita trade s.r.o., na základe ktorej prebiehalo rozhodcovské konanie na rozhodcovskom súde Y. P. nikdy spochybnená nebola. Platnosť rozhodcovskej doložky po márnom uplynutí lehôt na vykonanie právnych úkonov (podľa ust. § 21 ods. 1 a 2, § 41 zákona o rozhodcovskom konaní) už neskôr nie je možné uplatniť, nakoľko rozhodcovský rozsudok po márnom uplynutí 60 dňovej lehoty v zmysle zákona o rozhodcovskom konaní už nie je možné preskúmať. Z uvedeného je zrejmé, že rozhodcovská doložka, na základe ktorej konal rozhodcovský súd T.. Q. U. a rozhodcovská doložka na základe ktorej konal rozhodcovský súd Y. P., sú dva rôzne právne dokumenty pochádzajúce z rozdielnych právnych úkonov vykonaných inými osobami, pričom rozhodcovská doložka, na základe ktorej konal rozhodca Y. P., nebola nikdy spochybnená ani napadnutá a v tomto štádiu (po márnom uplynutí 60 dňovej lehoty na prípadné podanie žaloby voči rozhodcovskému rozsudku) už nemôže byť účinne spochybnená žiadnym spôsobom. Navyše uvedené tvrdenie nie je novou skutočnosťou, ktorá by nastala po uplynutí 15 dňovej lehoty odo dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Nie je zároveň pravdou, že rozhodcovský rozsudok, ktorý je exekučným titulom v tomto konaní, nemohol byť vydaný pre prekážku res iudicata,

keďže pre prekážku rozhodnutej veci musia byť súčasne splnené dve podmienky - že ide o tú istú vec a zároveň aj o tých istých účastníkov konania (v akomkoľvek postavení), alebo ich právnych nástupcov. Nesplnenie ktorejkoľvek z týchto dvoch podmienok znamená, že sa nejedná o prekážku rozhodnutej veci. V konaní pred Okresným súdom Bratislava I sp. zn. 3Cbi/38/2013 sú účastníkmi konania Parker & Young Accomodation s.r.o. ako žalobca a Y. O. P., správca konkurznej podstaty úpadcu Globe s.r.o. ako žalovaný. V konaní na rozhodcovskom súde Y. P. sú účastníkmi konania Petrodom trade s.r.o ako žalobca a ACORN Co, s.r.o. ako žalovaný. Spoločnosť Petrodom trade s.r.o. je právnym nástupcom úpadcu Globe s.r.o., nakoľko od tohto úpadcu nadobudla predmetnú pohľadávku, spoločnosť ACORN Co. nie je právnym nástupcom spoločnosti Parker & Young Accomodation s.r.o., ale je iným účastníkom konania. Spoločnosť Parker & Young Accomodation s.r.o. a ACORN Co. s.r.o. nie sú v žiadnom vzájomnom vzťahu. Je teda zrejmé, že účastníci konania pred rozhodcovským súdom Y. P. a účastníci konania pred Okresným súdom Bratislava I nie sú tie isté osoby, a v prípade spoločnosti ACORN Co. s.r.o. sa nejedná ani o právneho nástupcu pôvodného účastníka konania. Preto nie je splnená podmienka totožnosti účastníkov a nemôže ísť o prekážku res iudicata a zároveň, uvedené tvrdenie nie je novou skutočnosťou, ktorá by nastala po uplynutí 15 dňovej lehoty odo dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. K tvrdeniu povinného, že rozhodca nebol zapísaný v zozname rozhodcov a má byť vylúčený v zmysle ust. § 9 zákona o rozhodcovskom konaní oprávnený uviedol, že uvedené tvrdenia sú právnym nezmyslom a svedčia o tom, že právny zástupca povinného sa zrejme nedostatočne oboznámil s ustanoveniami zákona o rozhodcovskom konaní. Rozdiel medzi rozhodcovským súdom zriadeným podľa ust. § 7 zákona o rozhodcovskom konaní a stálym rozhodcovským súdom zriadeným podľa § 12 zákona o rozhodcovskom konaní nie je len v slovíčku „stály“, ktoré sa viaže výlučne len s rozhodcovským súdom zriadeným podľa ust. § 12 zákona o rozhodcovskom konaní, ale najmä v tom, že rozhodcovský súd zriadený podľa ust. § 7 zákona o rozhodcovskom konaní je tvorený rozhodcom ako fyzickou osobou, alebo viacerými rozhodcami, avšak opäť ako fyzickými osobami, teda vždy ide o orgán, ktorý nemá zriaďovateľa. Na osobe rozhodcu, resp. rozhodcov sa dohodnú strany rozhodcovského konania buď priamo v rozhodcovskej doložke, alebo najneskôr po doručení výzvy na začatie rozhodcovského konania druhej strane sporu konania, osobu rozhodcu tak neurčuje zriaďovateľ a ani nie je ustanovená podľa pravidiel, ktoré spísal zriaďovateľ. Naproti tomu rozhodcovský súd zriadený podľa § 12 zákona o rozhodcovskom konaní má vždy svojho zákonného zriaďovateľa a tým môže byť len právnická osoba uvedená v zákone o rozhodcovskom konaní, kde je taxatívne vymenovaný zoznam právnických osôb, ktoré môžu Stály rozhodcovský súd zriadiť. Nikto iný nemôže Stály rozhodcovský súd vytvoriť, len zriaďovateľ uvedený v zákone. Zriaďovateľ Stáleho rozhodcovského súdu má potom povinnosť vydať štatút a rokovací poriadok ním zriadeného súdu, pričom zoznam takýchto Stálych rozhodcovských súdov vedie Ministerstvo spravodlivosti a Stály rozhodcovský súd zase vedie zoznam rozhodcov pôsobiacich na Stálom rozhodcovskom súde. Ako vyplýva z uvedeného, zoznam vedený Ministerstvom spravodlivosti sa týka výlučne Stálych rozhodcovských súdov zriadených podľa § 12 zákona o rozhodcovskom konaní, a netýka sa rozhodcovských súdov vytvorených podľa ust. § 7 zákona o rozhodcovskom konaní. Rozhodcovské súdy vytvorené podľa § 7 zákona o rozhodcovskom konaní nemajú ani povinnosť viesť zoznam rozhodcov, nakoľko rozhodcovský súd vytvorený podľa tohto ustanovenia zákona o rozhodcovskom konaní nie je inštitúcia, ale fyzická osoba rozhodcu, alebo rozhodcov. Rozhodcovský súd Y. P.H. je tvorený jediným rozhodcom ako fyzickou osobou a je zriadený podľa ust. § 7 zákona o rozhodcovskom konaní. Y. P. teda nie je Stály rozhodcovský súd zriadený podľa ust. § 12 zákona o rozhodcovskom konaní a teda nemá žiadnu povinnosť byť registrovaný v zozname rozhodcov, nakoľko pre rozhodcovské súdy zriadené podľa § 7 zákona o rozhodcovskom konaní sa takýto zoznam nevedie. Je potrebné preto rozlišovať, či koná Rozhodcovský súd tvorený jedným (prípadne viacerými) rozhodcami alebo koná Stály rozhodcovský súd. Akékoľvek námietky týkajúce sa toho, či je rozhodcovský súd tvorený jediným rozhodcom Y. P. vedený v zozname Ministerstva spravodlivosti a či je rozhodca zapísaný v zozname rozhodcov sú teda neznalosťou zákona o rozhodcovskom konaní zo strany povinného, nakoľko ten si zjavne pomýlil rozhodcovský súd zriadený podľa ust. § 7 zákona o rozhodcovskom konaní so Stálym rozhodcovským súdom zriadeným podľa ust. § 12 zákona o rozhodcovskom konaní. Ak je povinný napriek uvedenému presvedčený, že Y. P. má byť zapísaný v zozname rozhodcov, hoci v zmysle zákona o rozhodcovskom konaní takú povinnosť vôbec nemá, mohol namietať uvedené v samotnom rozhodcovskom konaní alebo v žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ide totiž o námietku nedostatku právomoci rozhodcu. Aj v tomto prípade oprávnený uviedol, že uvedené tvrdenie povinného nie je novou skutočnosťou, ktorá by nastala po uplynutí 15 dňovej lehoty odo dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Skutočnosť, že Y. P. mal byť z konania vylúčený podľa ust. § 9 zákona o rozhodcovskom konaní, ide opätovne o skutočnosť, ktorú povinný mohol namietať v samotnom rozhodcovskom konaní, v tomto štádiu ju

namietat' už nemožno. Navyše predmetné ustanovenie hovorí o tom, že „Osoba ustanovená za rozhodcu je povinná bez zbytočného odkladu informovať zmluvné strany o všetkých skutočnostiach, pre ktoré by mohla byť z prejednávania a rozhodovania vylúčená...“ teda ide o oznamovaciu, alebo informačnú povinnosť rozhodcu. Rozhodca si svoju oznamovaciu povinnosť splnil, keď spolu s uznesením o zámene účastníkov konania doručil stranám oznámenie, že v zmysle ust. § 9 oznamuje stranám skutočnosť, že je konateľom spoločnosti FACTUM trade s.r.o. (čo môže byť dôvodom na vznesenie námietky voči rozhodcovi). Ak sa strany domnievajú, že táto skutočnosť je relevantným dôvodom na vylúčenie rozhodcu, môžu takúto námietku v rozhodcovskom spore uplatniť. Rozhodca si teda svoju informačnú povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona splnil a uvedené stranám oznámil. Je potom už na stranách sporu, či budú osobu rozhodcu namietat' a žiadať jeho vylúčenie alebo nie. Rozhodca to nemôže urobiť sám, čo podľa názoru oprávneného vyplýva z ust. § 9 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní. Ak sa povinný domnieval, že uvedená skutočnosť je dôvodom na námietku voči rozhodcovi, mohol ju vzniesť. Ak žiadna zmluvná strana nevzniesie námietku, rozhodca zostáva vo funkcii. Povinný námietku voči rozhodcovi nevzniesol, zároveň v tomto štádiu už túto námietku nie je možné „dodatočne“ vzniesť a navyše uvedená skutočnosť nie je novou skutočnosťou, ktorá by nastala po uplynutí 15 dňovej lehoty odo dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie.

11. Oprávnený vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie ďalej uviedol, že tvrdenie povinného, že správca konkurznej podstaty Y. O. P. nemal zapísať pohľadávku priznanú rozhodcovským súdom T. Q. U. do konkurznej podstaty úpadcu Globe s.r.o., pretože bola v tom čase sporná, už vôbec nesúvisí s týmto exekučným konaním, pretože sa dotýka oprávnení správcu konkurznej podstaty úpadcu Globe s.r.o., teda subjektu, ktorý nemá s exekúciou nič spoločné. Zároveň pohľadávku nezapísal Y. O. P., lebo v tom čase nebol správcou úpadcu Globe s.r.o. Zapísala ju správkyňa Mgr. Hana Voleková. Uvedený názor povinný opiera aj o právne nezáväznú odôvodnenie rozhodnutia NS SR 4 Obdo/77/2020, v ktorom je vyslovená myšlienka, že kým je pohľadávka sporná, nemala by sa do konkurznej podstaty úpadcu zapisovať. Napriek tomu, že ide o právne nezáväznú odôvodnenie rozhodnutia, ktoré je vydané v inej veci (výroková časť uznesenia je, že dovolanie sa zamietá) oprávnený si dovoľuje upozorniť, že uvedené tvrdenie povinného o tom, že sporná pohľadávka by sa (v čase, kým je sporná) nemala do konkurznej podstaty úpadcu zapisovať je v priamom rozpore s ust. § 78 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Oprávnený s poukazom na § 78 ods. 1 a 2 predmetného zákona uviedol, že konkurzný zákon teda výslovne stanovuje konkurznému správcovi povinnosť zapísať do konkurznej podstaty aj pohľadávky, ktoré sú sporné. Správca úpadcu Globe s.r.o. (v tom čase správcou bola Mgr. Hana Voleková) zverejnil oznam o spornom zápise v Obchodnom vestníku a vyzval povinného aby uviedol dôvody a predložil dôkazy, ktoré zapísaniu majetku do súpisu vylučujú. Povinný tieto dôvody neuviedol. Poznámka o spornom zápise preto pri tejto súpisovej položke bola vymazaná. Uvedené síce nijako nesúvisí s exekučným konaním, avšak oprávnený je toho názoru, že je potrebné reagovať aj na tieto tvrdenia povinného, pretože sú v rozpore s konkurzným zákonom. Uvedené tvrdenie nie je rovnako novou skutočnosťou, ktorá by nastala po uplynutí 15 dňovej lehoty odo dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Záverom oprávnený poukázal na ust. § 40 zákona o rozhodcovskom konaní a uviedol, že z uvedeného ustanovenia je zrejmé, že exekučný titul je možné zrušiť len na základe žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Tá nebola v zákonom stanovenej lehote podaná a preto exekučný titul nie je možné v tomto štádiu zrušiť. Exekučný titul je právoplatný a vykonateľný, po jeho vydaní nenastali žiadne dôvody uvedené v ust. § 61k ods. 1 písm. a) a d) Exekučného poriadku, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránili jeho vymáhateľnosti. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie ani žiadne takéto skutočnosti neuvádzal. Navyše povinný neuviedol ani žiadne skutočnosti, ktoré by nastali po uplynutí 15 dňovej lehoty odo dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, všetky ním uvádzané skutočnosti nastali už predtým. Povinný nereagoval na výzvu správkyne konkurznej podstaty Mgr. Hany Volekovej, aby uviedol skutočnosti, ktoré bránili zápisu spornej pohľadávky do konkurznej podstaty (čo teraz namietal), povinný v rozhodcovskom konaní nevzniesol námietku voči rozhodcovi (ktorého zaujatosť teraz namietal), povinný nepodal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku - exekučného titulu (ktorý teraz namietal) a povinný nepodal žiadosť o zastavenie exekúcie v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Povinný bol počas mnohých rokov pasívny a nepreberal poшту ani v obyčajnej schránke v sídle spoločnosti podľa výpisu z Obchodného registra, ani v elektronickej schránke spoločnosti. V tomto štádiu exekučného konania preto už nemôže byť úspešným pri vznášaní takých námietok, ktoré mohol vznášať celý čas predtým. Na základe uvedeného je zrejmé, že povinný vo svojom vyjadrení neuviedol žiadne také dôvody, vďaka ktorým by existoval zákonný dôvod na zastavenie exekučného konania. Oprávnený preto nesúhlasí so zastavením exekúcie a žiada, aby súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol.

12. Povinný podaním zo dňa 27.03.2023 doplnil návrh na zastavenie exekúcie vzhľadom na vyjadrenie oprávneného k návrhu na zastavenie exekúcie pre jej nezákonnosť ako i v nadväznosti na možnosť nazretia dňa 23.02.2023 do spisového materiálu v konaní vedenom na Krajskom riaditeľstve PZ v Bratislave, odbor kriminálnej polície na Špitálskej ulici č. 14 v Bratislave vedenom pod ČVS: KRP-212/2-VYS-BA-2022 pre obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4, písm. a) Trestného zákona. Povinný v rámci odôvodnenia uviedol, že v konaní je potrebné hľadieť na skutočnosť, že sa jedná o koordinované konanie osôb, ktorými sú spoločne: B.I. J. ako spoločník a konateľ spoločností A.T.P., s.r.o., GLOBE s.r.o., Benita trade, s.r.o. a ako konateľ spoločnosti PETRODOM trade, s.r.o. B. J. konala koordinovane prostredníctvom jednotlivých obchodných spoločností spoločne s L. X. ako i ostatnými spolupracujúcimi osobami v snahe prostredníctvom nezákonných rozhodcovských rozsudkov získať majetkový prospech vo výške 354.013,15 eur pre tieto obchodné spoločnosti, hoci vedela, že sa jedná o rozsudky založené na fabulácii a vymyslenej neexistujúcej pohľadávke, čo sa potvrdilo, keď bol najskôr ako nezákonný zrušený rozsudok Q. U. - jediného rozhodcu Dolnočepenská 1966/14, Sereď 926 01 zo dňa 31.12.2008 sp. zn. 1/RK/2008, a to Okresným súdom Galanta v konaní vedenom pod sp. zn. 24Cb/27/2009, v ktorom došlo vyhláseniu rozsudku dňa 04.12.2018, ktorý v spojení s potvrdzujúcim rozhodnutím Krajského súdu v Trnave zo dňa 28.04.2020 vyhlásenom v konaní 21Cob/55/2019, nadobudol právoplatnosť dňa 19.06.2020 a ich správnosť v dovolacom konaní (v právnom zastúpení Advokátska kancelária JURIKA & KELTOŠ, s. r. o.) potvrdil následne aj Najvyšší súd SR v konaní 4Obdo/77/2020 dňa 30.11.2021, pričom B. J.Í. aj napriek tejto skutočnosti a vedomosti o dôvodoch zamietnutia uplatnených nárokov a vedomosti o nezákonnosti uplatnenej pohľadávky ako konateľ a spoločník Benita trade, s.r.o. a súčasne konateľ PETRODOM trade, s.r.o. uplatňovala tú istú pohľadávku (skutkovo a právne), ktorú následne zabezpečila priznať druhým rozhodcovským rozsudkom spriaznenou a blízkou osobou Y. P. (vodičom kamiónu) - rozhodcom Mikulášska 1, 811 01 Bratislava, ktorý vydal rozhodcovský rozsudok 04.03.2021 pod sp. zn. RS-05/02/2008 (ktorý mu vypracovala Advokátska kancelária JURIKA & KELTOŠ, s. r. o.), na základe ktorého sa dnes vedie nezákonná exekúcia na exekútorskom úrade JUDr. Šajáneka pod číslom 166EX/303/2022 v snahe získať obohatenie pre spoločnosť PETRODOM trade, s.r.o. na škodu spoločnosti Acorn Co., s.r.o., keďže vie, že uspokojenie pohľadávky je možné realizovať zmocnením sa lukratívnej nehnuteľnosti v Tatranskej Lomnici - obchodného domu Javor, na ktorý vydal JUDr. Šajánek Exekučný príkaz na vykonanie exekúcie zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosť 166EX303/22 - 18 zo dňa 31.05.2022, Z-2539/2022 - číslo zmeny 181/22 ako zabezpečovací úkon slúžiaci ako záruka na uspokojenie fiktívnej pohľadávky z nezákonného rozhodcovského rozsudku. L. X. ako spoločník a konateľ spoločností Benita trade, s.r.o., PETRODOM trade, s.r.o., Parker & Young International, s.r.o., A.T.P., s.r.o. a X33 s.r.o. a ako prokurista spoločnosti FACTUM trade, s.r.o. koordinovane prostredníctvom jednotlivých obchodných spoločností spoločne s B.C. J. ako i ostatnými spolupracujúcimi osobami v snahe prostredníctvom nezákonných rozhodcovských rozsudkov získať majetkový prospech vo výške 354.013,15 eur pre tieto obchodné spoločnosti, hoci vedel, že sa jedná o rozsudky založené na fabulácii a vymyslenej neexistujúcej pohľadávke, čo sa potvrdilo, keď bol najskôr ako nezákonný zrušený rozsudok Q. U. ako jediného rozhodcu Dolnočepenská 1966/14, Sereď 926 01 zo dňa 31.12.2008 spis. zn. 1/RK/2008, a to Okresným súdom Galanta v konaní vedenom pod spis. zn. 24Cb/27/2009, v ktorom došlo vyhláseniu rozsudku dňa 04.12.2018, ktorý v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trnave zo dňa 28.04.2020 vyhlásenom v konaní 21Cob/55/2019, nadobudol právoplatnosť dňa 19.06.2020 a ich správnosť v dovolacom konaní (v právnom zastúpení Advokátska kancelária JURIKA & KELTOŠ, s. r. o.) potvrdil následne aj Najvyšší súd SR v konaní 4Obdo/77/2020 dňa 30.11.2021, pričom L. X. aj napriek tejto skutočnosti a vedomosti o dôvodoch zamietnutia uplatnených nárokov a vedomosti o nezákonnosti uplatnenej pohľadávky ako konateľ a spoločník Benita trade, s.r.o. a súčasne konateľ PETRODOM trade, s.r.o. uplatňoval tú istú pohľadávku (skutkovo a právne), ktorú následne zabezpečil priznať druhým rozhodcovským rozsudkom spriaznenou a blízkou osobou Y. P. (vodičom kamiónu) - rozhodcom Mikulášska 1, 811 01 Bratislava, ktorý vydal rozhodcovský rozsudok 04.03.2021 pod sp. zn. RS05/02/2008 (ktorý mu vypracovala Advokátska kancelária JURIKA & KELTOŠ, s. r. o.), na základe ktorého sa dnes vedie nezákonná exekúcia na exekútorskom úrade JUDr. Šajáneka pod číslom 166EX/303/2022 v snahe získať obohatenie pre spoločnosť PETRODOM trade, s.r.o. na škodu spoločnosti Acorn Co., s.r.o., keďže vie, že uspokojenie pohľadávky je možné realizovať zmocnením sa lukratívnej nehnuteľnosti v Tatranskej Lomnici - obchodného domu Javor, na ktorý vydal JUDr. Šajánek Exekučný príkaz na vykonanie exekúcie zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosť 166EX303/22 - 18 zo dňa 31.05.2022, Z-2539/2022 - číslo zmeny 181/22 ako zabezpečovací úkon slúžiaci ako záruka na uspokojenie fiktívnej pohľadávky z nezákonného

rozhodcovského rozsudku. Y.B. P. ako jediný rozhodca, ktorý vydal exekučný titul a je konateľom spoločností X33 s.r.o, FACTUM trade, s.r.o., Parker & Young Accomodation, s.r.o. a spoločníkom spoločností PETRODOM trade, s.r.o. a Benita trade, s.r.o. a ktorý je v civilnom živote vodič kamióna bez akéhokoľvek právneho vedomia, konal ako jediný rozhodca v prospech a na požiadanie B. J. a L. X. v spolupráci s Advokátskou kanceláriou JURIKA & KELTOŠ, s. r. o. a vydal rozhodcovský rozsudok 04.03.2021 pod sp. zn. RS05/02/2008 (ktorý mu vypracovala Advokátska kancelária JURIKA & KELTOŠ, s. r. o.), na základe ktorého sa dnes vedie exekúcia na exekútorskom úrade JUDr. Šajánka pod číslom 166EX/303/2022 v snahe získať pre spoločnosť PETRODOM trade, s.r.o. majetkový prospech vo výške 354.013,15 eur. Advokátska kancelária JURIKA & KELTOŠ, s. r. o. (právne zastúpenie spoločnosti GLOBE s.r.o. najneskôr od 19.08.2020 ako nadobúdateľa pohľadávky od ATP, s.r.o. o zrušení rozhodcovského rozsudku zo dňa 31.12.2008 sp. zn. 1/RK/2008 pred jediným rozhodcom T.. Q. U.) napriek vedomosti o zrušení rozhodcovského rozsudku zo dňa 31.12.2008 sp. zn. 1/RK/2008 vydanom jediným rozhodcom T.. Q. U., Dolnočepenská 1966/14 v Sereďi, o ktorom rozhodol Okresný súd Galanta v konaní vedenom pod sp. zn. 24Cb/27/2009, v ktorom došlo k vyhláseniu rozsudku dňa 04.12.2018, ktorý v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trnave zo dňa 28.04.2020 vyhlásenom v konaní 21Cob/55/2019, nadobudol právoplatnosť dňa 19.06.2020 a za súčasného potvrdzujúceho rozhodnutia v konaní vedenom pod sp. zn. 4Obdo/77/2020 zo dňa 30.11.2021 vydaného Najvyšším súdom Slovenskej republiky v rámci konania, na základe podaného dovolania Advokátskou kanceláriou JURIKA & KELTOŠ, s. r. o. majúcej vedomosť o všetkých argumentoch Okresný súd Galanta, Krajský súd v Trnave a NS SR o nezákonnosti vydaného rozhodcovského rozsudku, poskytovala právnu pomoc na základe Dohody o splnomocnení zo dňa 20.08.2020 Y. P. v konaní, v ktorom došlo k vydaniu rozhodcovského rozsudku dňa 04.03.2021 pod sp. zn. RS-05/02/2008, na základe ktorého sa dnes vedie exekúcia na exekútorskom úrade JUDr. Šajánka pod číslom 166EX/303/2022, hoci vedela, že podala pred 20.08.2020 dovolanie a poznala celý skutkový a právny stav, ktorý bol totožný so skutkovým a právnym stavom rozhodcovského rozsudku zo dňa 31.12.2008 sp. zn. 1/RK/2008 vydanom jediným rozhodcom T.. Q. U., a teda hoci vedela o dôvodoch nemožnosti vydania rozhodcovského rozsudku na tom istom skutkovom a právnom základe, jednak vypracovala rozhodcovský rozsudok pre Y. P. zo 04.03.2021 vydaný pod sp. zn. RS-05/02/2008 a súčasne pre spoločnosť PETRODOM trade, s.r.o. ako jej právny zástupca podala návrh na vykonanie exekúcie na exekútorskom úrade JUDr. Šajánka pod číslom 166EX/303/2022 v snahe získať obohatenie pre spoločnosť PETRODOM trade, s.r.o. na škodu spoločnosti Acorn Co., s.r.o., keďže vie, že uspokojenie pohľadávky je možné realizovať zmocnením sa lukratívnej nehnuteľnosti v Tatranskej Lomnici - obchodného domu Javor, na ktorý vydal JUDr. Šajánek Exekučný príkaz na vykonanie exekúcie zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosť 166EX303/22 - 18 zo dňa 31.05.2022, Z2539/2022 - číslo zmeny 181/22 ako zabezpečovací úkon slúžiaci ako záruka na uspokojenie fiktívnej pohľadávky z nezákonného rozhodcovského rozsudku. Povinný uviedol, že Y.. O. P., správca konkurznej podstaty GLOBE, s.r.o. nemohol zaradiť pohľadávku do konkurznej podstaty a v jej súvislosti uzatvoriť zmier v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I, sp. zn. 3Cbi/38/2013, ktorý bol na OS BA I schválený dňa 07.02.2019 (ako to jednoznačne uviedol NS SR v dovolacom konaní, na časť zdôvodnenia ktorého povinný poukázal v prvotnom návrhu na zastavenie exekúcie). O spornosti pohľadávky sa viedlo súdne konanie a táto pohľadávka nemohla byť ani predmetom zmieru, nemohla byť prevedená na inú osobu a nemohla sa tak stať ani predmetom iného rozhodcovského konania, resp. priznania rozhodcovským súdom (na základe nepochybne neplatnej rozhodcovskej doložky a súčasne aj na základe procesnej prekážky res iudicata) a následne nemôže byť ani predmetom tejto exekúcie a exekúcia by mala byť v zmysle § 61k ods. 1 písm. a), d) zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok v znení neskorších zmien a doplnkov zastavená, a ku ktorej by bez aktívnej spoluúčasti a spolupráce Y.. O. P. s ostatnými osobami nikdy nemohlo dôjsť. Povinný následne rovnako ako v návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 10.08.2022 poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obdo/77/2020 zo dňa 30.11.2021 a na body 44 až 56 a 63 jeho odôvodnenia. Povinný následne poukázal na osobu Y. G. Y., ktorý bol konateľom a spoločníkom Advokátskej kancelárie JURIKA & KELTOŠ, s. r. o. v období od 19.08.2005 do 10.11.2020 a ktorý bol podľa povinného v roku 2020 odsúdený za korupciu ako starosta obce Marianka a ako spoločníkom spolu s Q. U., ktorá ako jediný rozhodca vydala rozhodcovský rozsudok sp. zn. 1/RK/2008 zo dňa 31.12.2008 spoločnosti Obchodný radca, s.r.o. Je nepochybné, že všetky povinným uvádzané spoločnosti (ktoré majú sídlo v zásade na Mikulášskej 1 v Bratislave) sú navzájom personálne prepojené.

13. V prvom prípade u B. J., L. X. a Y. P. je dokonca spoločnosť Parker & Young Accomodation, s.r.o. (v ktorej je Y. P. konateľom) vo vlastníctve spoločností PETRODOM trade, s.r.o. a Benita trade, s.r.o., ktoré sú totožne personálne obsadené spoločníkmi a konateľmi B. J. a L. X. a tieto osoby reálne ovládajú tieto

spoločnosti a rozhodovali o prevode pohľadávky medzi týmito dvoma spoločnosťami, ktorú im priznal Y. P., ktorý vydal rozhodcovský rozsudok 04.03.2021 pod sp. zn. RS-05/02/2008, na základe ktorého sa dnes vedie exekúcia. Y. P. rozhodoval ako jediný rozhodca v prospech spoločnosti PETRODOM trade, s.r.o. (zamestnaný v civilnom živote ako vodič kamiónu bez právneho vzdelania a vedomia), ktorému rozsudok vypracovala podľa jeho vlastnej výpovede z 31.01.2023 Advokátska kancelária JURIKA & KELTOŠ, s. r. o., ktorá mu túto službu vyúčtovala faktúrou č. 20210174 zo dňa 08.09.2021 znejúcou na sumu 600,- eur. Vo svojej výpovedi z 31.01.2023 skutočnosť, že je konateľom spoločnosti Parker & Young Accomodation, s.r.o., ktorá je ovládaná B. J. a L. X. prostredníctvom spoločností PETRODOM trade, s.r.o. a Benita trade, s.r.o. zámerne nespomenul. V druhom prípade u Q. U. a Y. G. Y., ktorí boli spoločníkmi a konateľmi obchodnej spoločnosti Obchodný radca, s.r.o. v rokoch 2006 až 2013, teda aj v roku 31.12.2008, kedy Q. U. ako jediný rozhodca vydala rozhodcovský rozsudok sp. zn. 1/RK/2008. V prípade tohto rozsudku následne Advokátska kancelária JURIKA & KELTOŠ, s. r. o., ktorej spoločníkom a konateľom bol do 10.11.2020 aj Y. G. Y., prevzala právne zastúpenie (august 2021, keďže dovolanie muselo byť podané do 2 mesiacov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia OS GA v spojení s KS TT, teda do 2 mesiacov od 19.06.2021) v dovolacom konaní, v ktorom sa malo rozhodovať o tom, či rozhodcovský rozsudok zo dňa 31.12.2008 sp. zn. 1/RK/2008 vydaný Q. U. oprávnené zrušený Okresným súdom Galanta v konaní vedenom pod sp. zn. 24Cb/27/2009, v ktorom došlo k vyhláseniu rozsudku dňa 04.12.2018, ktorý v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trnave zo dňa 28.04.2020 vyhlásenom v konaní 21Cob/55/2019, nadobudol právoplatnosť dňa 19.06.2020. Je nepochybné, že nedošlo k pochybeniu štátnych súdov, čo potvrdil následne aj Najvyšší súd SR v konaní 4Obdo/77/2020 dňa 30.11.2021, ktorý rozhodol, že dovolanie odmieta, pričom toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 13.01.2022. Hoci Advokátska kancelária JURIKA & KELTOŠ, s. r. o. mala vedomosť o všetkých skutočnostiach súvisiacich s konaním na OS GA, na KS TT a NS SR, vypracovala rozhodcovský posudok pre Y.B. P. a následne podala návrh na vykonanie exekúcie pre PETRODOM trade, s.r.o., hoci vedela, že sa jedná o fiktívnu pohľadávku, nezákonnú pohľadávku a pohľadávku, ktorá bola uplatnená na tom istom skutkovom a právnom základe po druhýkrát cestou rozhodcovského konania a táto advokátska kancelária vedome participovala na získaní čiastky 354.013,- eur pre spoločnosť, ktorá sa pohľadávku, ktorú táto čiastka tvorí vyfabulovala a teda podvodne sa snažila získať. Rozhodcovský rozsudok Q. U. ako jediného rozhodcu zo dňa 31.12.2008 sp. zn. 1/RK/2008 je skutkovo a právne totožný s rozsudkom Y. P. jediného rozhodcu, ktorý vydal rozhodcovský rozsudok 04.03.2021 pod sp. zn. RS-05/02/2008, na základe ktorého sa dnes vedie exekúcia, čo jednoznačne vyplýva aj z obsahu Uznesenia zo dňa 23.02.2021, ktoré Y. P. v rámci výsluchu založil do vyšetrovacieho spisu.

14. Povinný ďalej pre lepšie porozumenie celej veci a jasnému úmyslu osôb B. J. a L. X. za aktívnej účasti a koordinovanej spolupráce ostatných spomínaných fyzických ako i právnických osôb opísal priebeh udalostí a vzájomných súvislostí, ktoré podľa neho dokazujú ciele a úmyselné konanie smerujúce k získaniu a uspokojeniu neexistujúcej pohľadávky. Dôvodom podania trestného oznámenia bolo a je, že najmä osoby L. X. a B. J. s obmenami spolupracujúcich osôb sa pokúsili získať finančný prospech vo výške 354.013,- eur spolu s trovami rozhodcovského konania na tom skutkovom a právnom základe, že: v minulosti došlo k uzatvoreniu Komisionárskej zmluvy na obdobie od 16.03.2001 do 31.07.2003, ktorej podstata bola v tom, že vlastník obchodného domu Javor (v tom čase Monopol akciová spoločnosť a dnes Acorn Co., s.r.o.) ako komisionár splnomocnil na základe Komisionárskej zmluvy komitenta - spoločnosť Parker & Young Accomodation, s.r.o., aby vykonával správu obchodného domu a našiel preň nájomníka; na základe tejto Komisionárskej zmluvy zo dňa 20.03.2001 došlo k uzatvoreniu Nájomnej zmluvy dňa 26.03.2001 (na obdobie od 26.03.2001 do 31.07.2011, teda nad rámec podľa Komisionárskej zmluvy) na objekt obchodného domu Javor so spoločnosťou ATP, s.r.o.; v Nájomnej zmluve bola dohodnutá nad rámec oprávnenia daného komisionárovi komitentom aj zmluvná pokuta vo výške 15.000,- Sk za každý deň, kedy bude znemožnené užívanie objektu nájomníkovi (vopred premyslená zámienka získania zmluvnej pokuty); k nájomnej zmluve bol uzatvorený dňa 15.08.2002 Dodatok č. 1, ktorého predmetom bola rozhodcovská doložka, podľa ktorej akékoľvek spory v súvislosti s Nájomnou zmluvou mali byť riešené v rozhodcovskom konaní, pričom ak sa zmluvné strany nedohodnú na rozhodcovi, rozhodcu volí nájomca; hoci nájom mohol byť platne uzatvorený len do obdobia 31.07.2003, spoločnosť ATP, s.r.o. tvrdila, že im bolo v období od 02.07.2005 až 31.08.2005 a od 16.02.2006 do 28.11.2007 znemožnené užívanie predmetu nájmu, hoci nájom v tom období nemohol trvať, keďže mohol byť uzatvorený len do 31.07.2003 podľa Komisionárskej zmluvy o čom L. X. ako i B. J. vedeli a konali koordinovane a cielene s podvodným úmyslom; hoci v čase od 02.07.2005 až 31.08.2005 a od 16.02.2006 do 28.11.2007 nájom medzi Parker & Young Accomodation, s.r.o. a ATP, s.r.o. neexistoval, došlo Q. U. - ako jediným rozhodcom k vydaniu rozhodcovského rozsudku

dňa 31.12.2008 sp. zn. 1/RK/2008; keďže bol tento rozhodcovský rozsudok nezákonný, bol zrušený Okresným súdom Galanta v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trnave zo dňa 28.04.2020 vyhlásenom v konaní 21Cob/55/2019, nadobudol právoplatnosť dňa 19.06.2020 a ich správnosť v dovolacom konaní potvrdil následne aj Najvyšší súd SR v konaní 4Obdo/77/2020 dňa 30.11.2021. Pôvodný vlastníak nehnuteľností, ktoré sú vedené na LV č. 67 pre kat. úz. Tatranská Lomnica ako parc. reg. „C“ č. 131/2 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1458 m² a stavba - obchodný dom (Javor v Tatranskej Lomnici) so súp. č. 99 postavená na tejto parcele spoločnosť MONOPOL a.s. uzatvoril dňa 20.03.2001 ako komitent Komisionársku zmluvu (ktorá je súčasťou vyšetrovacieho spisu a prílohou prvotného oznámenia povinného) s komisionárom spoločnosťou Parker & Young International s.r.o. (L. X.). Na základe tejto komisionárskej zmluvy vtedajší vlastníak nehnuteľností splnomocnil komisionára k nakladaniu s nehnuteľnosťami v rozsahu činností uvedených v tejto komisionárskej zmluve a taktiež ho splnomocnil právnym úkonom, aby v jeho mene uzatváral nájomné zmluvy za účelom využitia nehnuteľností vo vlastníctve komitenta (na obdobie od 16.03.2001 do 31.07.2003). Pri vykonávaní činnosti komisionára, tento dňa 26.03.2001 uzatvoril Nájomnú zmluvu so spoločnosťou ATP s.r.o. (B. J.) v mene komitenta, pričom predmetom tejto nájomnej zmluvy bol prenájom nehnuteľností vo vlastníctve komitenta na obdobie od 26.03.2001 do 31.07.2011. Dňa 18.08.2002 mal uzatvoriť komitent v zastúpení komisionárom so spoločnosťou ATP s.r.o. ako nájomcom Dodatok č. 1 k nájomnej zmluve, pričom tento dodatok obsahoval rozhodcovskú doložku, podľa ktorej sa mali spory z nájomnej zmluvy riešiť s konečnou platnosťou v rozhodcovskom konaní jedným rozhodcom určeným na základe dohody zmluvných strán. Dňa 28.04.2004 bolo vlastnícke právo k nehnuteľnostiam špecifikovaným vyššie prevedené na spoločnosť ACORN Co., s.r.o. Dňa 10.12.2007 obdržal žalobca zásielku od právneho zástupcu spoločnosti ATP s.r.o., ktorá obsahovala žalobu o zaplatenie 10.665.000,- Sk (354.013,- eur) s príslušenstvom z titulu zmluvnej pokuty, ktorú mal vlastníak nehnuteľnosti zaplatiť spoločnosti ATP s.r.o. z dôvodu, že mu nebolo umožnené riadne užívať nehnuteľnosti na základe nájomnej zmluvy uzatvorenej s vtedajším vlastníkom spoločnosťou MONOPOL a.s. v zastúpení komisionárom zo dňa 26.03.2001. Rozhodcovské konanie bolo ukončené rozhodcovským rozsudkom sp. zn. 1/RK/2008 zo dňa 31.12.2008, kde bol uplatnený nárok na zmluvnú pokutu vo výške 10.665.000,- Sk priznaný spoločnosti ATP s.r.o. proti žalobcovi. Rozhodcovský rozsudok bol vydaný osobou blízkou Y. G. Y. a spoločnosti Advokátska Kancelária JUDr. Radovan Jurika, s.r.o. (neskôr Advokátska kancelária JURIKA & KELTOŠ, s. r. o.), ktorá mala snahu obhájiť „zákonnosť“ tohto rozhodcovského rozsudku pred skutočným súdom, ale neuspela. Povinný zdôrazňuje jednu zo skutočností, ktorá je podstatná, a síce, že dňa 26.03.2001 uzatvoril komisionár Parker & Young International s.r.o. (L. X.) Nájomnú zmluvu so spoločnosťou ATP s.r.o. (B. J.) na obdobie od 26.03.2001 do 31.07.2011 (hoci oprávnenie bolo len do 31.07.2003). Počas tohto obdobia tak bola vylúčená možnosť uzatvorenia inej Nájomnej zmluvy na daný objekt a predložená do vyšetrovacieho spisu prvá strana (zrejme zámerne nie všetky, keďže bola vyfabulovaná) Nájomnej zmluvy pôvodného vlastníka Monopol, a.s. ako Prenajímateľa a spoločnosti Benita trade, s.r.o. (L. X. H. B. J.) ako Nájomcu je vyfabulovaná a nikdy k jej podpísaniu nedošlo, hoci naň odkazuje aj rozhodcovský rozsudok Y. P.H., v ktorého prvom odseku odôvodnenia sa uvádza, že k jej uzatvoreniu došlo dňa 03.08.2002. Samotný L. X. (hoci v označení ako osoby konajúcej je B. J., avšak podpisová strana chýba) musel vedieť, že na rovnaký objekt nie je možné uzatvoriť 2 nájomné zmluvy a vedela to aj spoločnosť Monopol, a.s., ktorá takúto zmluvu ani nikdy neuzatvorila. Do vyšetrovacieho spisu síce je doložený Dodatok č. 1 „opravujúci chybu v písaní aj s jeho podpisovou stranou, avšak jedná sa opäť len o vyfabulovaný Dodatok č. 1. Podpísané strany sú podpismi B. J. a L. X., totožných osôb, ktoré sú dnes za spoločnosťami, ktorým rozhodcovský súd Y. P. priznal vyfabulovanú pohľadávku vo výške 354.013,- eur bez existencie skutkového a právneho dôvodu. V rozhodcovskom rozsudku Y. P. rozhodca (ktorému vypracovala rozhodcovský rozsudok Advokátska kancelária JURIKA & KELTOŠ, s. r. o. majúca vedomosť o nezákonnosti rozhodcovského rozsudku Q. U. - ako jediného rozhodcu pri vydaní rozhodcovského rozsudku zo dňa 31.12.2008 sp. zn. 1/RK/2008) uvádza, že: „Pôvodný žalobca sa žalobou zo dňa 05.02.2008 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy zmluvnej pokuty za obdobie znemožnenia nájmu od 02.07.2005 do 31.8.2005 a od 16.02.2006 do 28.11.2007 vo veci prenájmu nehnuteľnosti obchodného domu v Tatranskej Lomnici.“ Týmto potvrdil skutočnosť, že uplatňuje totožný nárok, ktorý bol v rámci už raz vydaného rozsudku rozhodcom Q. U. priznaný a následne bol tento rozsudok zrušený ako nezákonný, pričom vychádzal z totožného skutkového a právneho základu ako rozsudok Y. P.. Jedná sa tak o podvodné konanie so snahou získať neoprávnený prospech nezákonnými rozhodcovskými rozsudkami vydanými tak Q. U. ako i Y. P.C. s aktívnou účasťou B. J. ako i L. X. za výrazného prispenia Advokátskej kancelárie JURIKA & KELTOŠ, s. r. o., ktorá napriek vedomosti o nezákonnosti rozhodcovského rozsudku Q. U. vypracovala rozhodcovský rozsudok pre Y. P.. Personálne prepojenie všetkých uvádzaných je nepochybné a konanie

smerujúce k získaniu sumy 10.665.000,- Sk (354.013,- eur) s príslušenstvom z titulu zmluvnej pokuty je ciele. Nebyť prekročenia oprávnenia Komisionára uzatvoriť Nájomnú zmluvu od 26.03.2001 do 31.07.2011 nad rozsah jeho oprávnenia (oprávnenie udelené len na obdobie 16.03.2001 až 31.07.2003 podľa čl. VII. Komisionárskej zmluvy), nikdy by nedošlo ku konaniam, ktoré povinný viedol a dnes vedie. Hoci nájomná zmluva po 31.07.2003 zanikla, resp. nebola platná a tak nárok uplatnený podľa nej za obdobie od 02.07.2005 do 31.08.2005 a od 16.02.2006 do 28.11.2007 ani nemohol vzniknúť a nikdy k nemu ani nedošlo, čo žalobca (oprávnený) ani nikdy nepreukázal. Ak by však aj platná bola, neplatná bola dohodnutá zmluvná pokuta a nebol nikdy preukázaný nárok na jej vznik. Všetky nároky boli fabulované a personálne prepojenie jednotlivých fyzických osôb v obchodných spoločnostiach na strane komisionára, prenajímateľa, nájomcu ako i rozhodcov a právneho zástupcu jednoznačne preukazujú koordinovanosť konania, ktoré dospelo až v poradí k tretiemu rozhodcovskému rozsudku vydanému Y. P. - vodičom kamiónu, ktorému ho vypracovala Advokátska kancelária JURIKA & KELTOŠ, s. r. o. , ktorá mala vedomosť pred podaním návrhu na exekúciu dňa 14.02.2022, že podáva návrh na základe právnej skutočnosti - zmieru schváleného v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I. sp. zn. 3Cbi/38/2013 dňa 07.02.2019, ktorý nikdy nemohol byť schválený súdom pre spornosť pohľadávky, ktorá v ňom bola predmetom (ako to jednoznačne uviedol NS SR v dovolacom konaní). O spornosti pohľadávky sa viedlo súdne konanie a táto pohľadávka nemohla byť ani predmetom zmieru, nemohla byť prevedená na inú osobu a nemohla sa tak stať ani predmetom iného rozhodcovského konania, resp. priznania rozhodcovským súdom (na základe nepochybne neplatnej rozhodcovskej doložky a súčasne aj na základe procesnej prekážky res iudicata) a následne nemôže byť ani predmetom tejto exekúcie, a ku ktorej by bez aktívnej spoluúčasti a spolupráce Y. O. P. s ostatnými osobami nikdy nemohlo dôjsť. V priloženom Uznesení zo dňa 23.02.2021, ktoré povinný získal z trestného spisu, sa v prvom odseku odôvodnenia uvádza: „Žalobca sa žalobou zo dňa 05. februára 2008 domáhal voči žalovanému zaplata sumy 10.665.000,- Sk, ako zmluvnej pokuty za obdobie znemožnenia nájmu, od 2. júla 2005 do 31. augusta 2005 a od 16. februára 2008 do 28. novembra 2007. Žalobca v žalobnom návrhu uviedol, že o návrhu založenom na tých istých právnych skutočnostiach, ale vedenom medzi inými účastníkmi sa rozhoduje aj v rozhodcovskom konaní sp. zn. 1/RK/2008 vedenom na rozhodcovskom súde tvorenom jediným rozhodcom, T. Q. U....“ Aj napriek tejto skutočnosti a vedomosti tak B.I. J., L. X. ako i Advokátskej kancelárie JURIKA & KELTOŠ, s. r. o., o vedení konania o návrhu založenom na tých istých právnych skutočnostiach sa rozhoduje aj v rozhodcovskom konaní sp. zn. 1/RK/2008 vedenom na rozhodcovskom súde tvorenom jediným rozhodcom, T. Q. U., konkrétne o konanie v právnej veci žalobcu ATP, s.r.o., proti žalovanému: ACORN Co., s.r.o., požadovali tieto osoby (B. J.W. a L. X. za pomoci Advokátskej kancelárie JURIKA & KELTOŠ, s. r. o.) priznanie totožného nároku v inom rozhodcovskom konaní len na základe argumentácie, že sa jedná o konanie medzi inými účastníkmi (v tomto prípade len iným nájomcom, ale stále v rámci toho istého personálneho prepojenia L. X. a B. J. + ešte aj s Y. P.). Skutočnosť, že Parker & Young International, s.r.o. ako Komisionár (L. X.) s tým istým spriazneným personálnym obsadením pri A.T.P. (L. X. H. B. J.) a pri Benita trade, s.r.o. (L. X. H. B. J.) prekročila svoje oprávnenia a mala (podľa tvrdení žalobcu v rozhodcovskom konaní) uzatvoriť so spoločnosťou Benita trade, s.r.o. druhú („paralelnú“) Nájomnú zmluvu označovanú v citovanom Uznesení ako Nájomná zmluva II, jasne poukazuje na ciele konanie uvádzaných osôb, ktoré ani nie je možné časovo podľa jednotlivých dokumentov verifikovať, keďže sú to dokumenty, ktoré sú dookola podpisované a vytvárané spoločnosťami s tým istým personálnym prepojením a tieto dokumenty mohli byť vyhotovené pokojne v jeden deň, resp. v priebehu jedného kalendárneho mesiaca a to pokojne pred podaním návrhu na exekúciu. Povinný opakovane uvádza, že Komisionár zastúpený L. X. vedel, že nemôže uzatvárať inú nájomnú zmluvu ako tú, ktorú uzatvoril s A.T.P., s.r.o., hoci ju (ako sa to oprávnený v tomto konaní snaží tvrdiť) uzatvoril neplatne v rozsahu väčšom ako do 31.07.2003 a teda do 31.07.2003 nemohol Komisionár uzatvoriť Nájomnú zmluvu II s Benita trade, s.r.o., na základe ktorej si uplatnil nárok v rozhodcovskom konaní a dnes v tomto exekučnom konaní; nemohol dohodnúť nad rámec Komisionárskej zmluvy žiadnu rozhodcovskú doložku predpokladajúcu vydanie rozhodcovského rozsudku, keďže takéto splnomocnenie a oprávnenie od Komitenta nemal, ako o tom rozhodol aj OS GA, KS TT a NS SR a nemohol dohodnúť nad rámec Komisionárskej zmluvy, keďže takéto splnomocnenie a oprávnenie od Komitenta nemal. Je nepochybné, že exekúcia, ktorá sa dnes vedie je založená na fabulovanej pohľadávke, ktorá je založená na nezákonnom právnom základe, priznaná nezákonným rozhodcovským rozsudkom, ktorému predchádzal aj nesprávny postup správcu konkurznej podstaty Y. O. P. ako i Okresného súdu Bratislava I. v konaní sp. zn. 3Cbi/38/2013 dňa 07.02.2019, ktorý nikdy nemohol schváliť zmier ohľadom pohľadávky, ktorá bola v tom čase sporná a neskôr v rámci konania pred OS GA, KS TT a NS SR aj spochybnená.

15. Povinný napokon vo vzájomných súvislostiach poukazuje aj na skutočnosť, že oprávnená spoločnosť PETRODOM trade, s.r.o. bola dňa 28.11.2020 (teda cca 3 mesiace pred vydaním rozhodcovského rozsudku Y.B. P. dňa 04.03.2021) prevedená do vlastníctva (jediným spoločníkom sa stal/a) spoločnosti FAKTUM LTD. z Britských Panenských ostrovov - z daňového raja. Jedná sa o spoločnosť, ktorá vznikla v offshore krajine v tzv. daňovom raji a je registrovaná podľa legislatívy daného štátu. Offshore spoločnosti sú využívané najmä k daňovej optimalizácii. Riadenie takejto medzinárodnej obchodnej spoločnosti (IBC) je jednoduché, nevyžaduje sa jej audit či predkladanie účtovných záznamov. Offshore jurisdikcie zabezpečujú vysokú mieru anonymity, nakoľko register spoločností nie je verejný. Osoby, ktoré „troja“ za celým týmto prípadom sú tak anonymizované a majú istotu, že v prípade úspechu v exekúcií (hoci nezákonnej) sa ich už nikdy nik nedokáže dopátrať, hoci zodpovednosť L. X. a B. J.W. ako osôb konajúcich za túto spoločnosť je nepochybne daná. Dva nezdarné pokusy o získanie 354.013,15 eur však vystriedal tretí (rozsudok Y. P. zo dňa 04.03.2021) so snahou anonymizovať osobu jej konečným užívateľom výhod a prospachu z tejto nezákonnej exekúcie. Záverom povinný poukázal na časť odôvodnenia uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 327/2018 z 19.09.2018 a nález Ústavného súdu ČR sp. zn. IV. ÚS 1241/12 zo dňa 13.03.2013, ktoré v kontexte tohto konania možno analogicky použiť, keďže vystihujú aj zložitost' (hoci jasnú nezákonnosť) prebiehajúceho exekučného konania.

16. Oprávnený podaním zo dňa 10.04.2023 doručil súdu vyjadrenie k doplneniu návrhu povinného na zastavenie exekúcie v rámci ktorého odôvodnenia uviedol nasledovné. V doplnení návrhu na zastavenie exekúcie povinný opätovne neuvádza žiadne skutočnosti, ktoré by preukazovali, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku. Povinný totiž vo svojom texte neuvádza vôbec žiadne právne skutočnosti, ktoré by nastali po vzniku exekučného titulu, ale výlučne len skutočnosti, ktoré nastali ešte predtým. Taktiež povinný ani v doplnení návrhu neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by bránili vymáhateľnosti exekučného titulu. Je teda zrejmé, že povinný na jednej strane žiada zastavenie exekúcie na základe ust. § 61k ods. 1 písm. a) a d) Exekučného poriadku a na druhej strane neuvádza vôbec žiadne argumenty svedčiace o zániku vymáhaného nároku po vzniku exekučného titulu, dokonca ani vôbec nikde v texte netvrdí, že tento nárok po vzniku exekučného titulu zanikol. Netvrdí ani, že existujú skutočnosti brániace jeho vymáhateľnosti. Povinný v doplnení návrhu uvádza jedinou skutočnosť, ktorá nastala po uplynutí lehoty podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku a to, že bol dňa 23.02.2023 nahliadnuť do trestného spisu na Krajskom riaditeľstve PZ, odbor kriminálnej polície. Povinný totiž podal ešte v lete 2022 trestné oznámenie na základe podozrenia, že v predmetnom rozhodcovskom konaní Y. P. neexistovala rozhodcovská doložka, resp. bola zrušená súdom a preto rozhodca nebol oprávnený vo veci rozhodovať. Oznamovateľ taktiež tvrdil, že nemá vedomosť, či mu bol rozhodcovský rozsudok riadne doručený (toto uvádzal aj v pôvodnom návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 10.08.2022). Na základe trestného oznámenia bolo zahájené trestné stíhanie, v ktorom sa dané skutočnosti prešetrovali. Počas takmer rok trvajúceho vyšetrovania bol zadovážený kompletný rozhodcovský spis a vypočítaní svedkovia. Na základe uvedeného bolo zo zadokumentovaného rozhodcovského spisu jednoznačne preukázané, že rozhodcovská doložka riadne existuje (spis obsahuje zmluvu, ktorej je rozhodcovská doložka riadnou súčasťou) a nebola zrušená žiadnym rozhodnutím súdu. Taktiež rozhodcovský spis obsahuje doručky, na základe ktorých bola zasielaná korešpondencia stranám - účastníkom rozhodcovského konania - a teda v spise je aj doručka, ktorou bol rozhodcovský rozsudok riadne zaslaný povinnému v exekúcii. Žiadne z uvedených tvrdení povinného preto v trestnom konaní nebolo preukázané, naopak, bol preukázaný opak. Ku dňu podania vyjadrenia k doplneniu návrhu povinného na zastavenie exekúcie nebolo žiadnej osobe vznesené obvinenie pre spáchanie akéhokoľvek trestného činu a nebolo ani zahájené trestné stíhanie voči žiadnej osobe. Vzhľadom na skutočnosť, že v trestnom konaní sa nepreukázali tvrdenia povinného o neexistencii rozhodcovskej doložky a vzhľadom k tomu, že zabezpečením kompletného rozhodcovského spisu zo strany vyšetrovateľa a jeho pripojením do trestného konania ako dôkazu sa naopak preukázala existencia poštových doručení do vlastných rúk, ktorými boli všetky úkony rozhodcu doručované stranám, teda aj povinnému, nemal povinný vo veci svojho trestného oznámenia čo napísať exekučnému súdu a preto vo vyjadrení uviedol len nič hovoriacu skutočnosť, že na Krajskom riaditeľstve policajného zboru bol do predmetného spisu nahliadnuť. Nahliadnutie do spisu vo veci vlastného trestného oznámenia však nie je samo o sebe právnou skutočnosťou, ktorá by mala za následok zánik právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu v tejto exekúcii alebo zánik vymáhateľnosti uplatneného nároku. Okrem nahliadnutia do spisu, vôbec žiadna skutočnosť, ktorú povinný uvádza na 16 stranách svojho vyjadrenia, nenastala po márnom uplynutí lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie a teda žiadna uvádzaná informácia nie je

novou skutočnosťou v zmysle ust. § 61k ods. 3 Exekučného poriadku. Za účelom ďalšieho exekučného konania je preto bezpredmetná. Povinný v tomto štádiu konania už nemôže spochybňovať platnosť rozhodcovskej doložky, nakoľko jej platnosť nenamietal ani v samotnom rozhodcovskom konaní a ani prípadným podaním žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Po nadobudnutí právoplatnosti rozhodcovského rozsudku a márnom uplynutí lehoty na podanie žaloby o jeho zrušenie, už vôbec nie je možné namietat' ani platnosť samotného rozhodcovského rozhodnutia. Uvedené je v súlade s princípom právnej istoty, v opačnom prípade by bolo možné namietat' platnosť akéhokoľvek rozsudku v podstate donekonečna. Keďže povinný neuvádza žiadne právne skutočnosti, ktoré by nastali po vzniku exekučného titulu a jeho argumentácia na 16 stranách doplneného návrhu sa výlučne týka skutočností, ktoré boli známe ešte pred vznikom exekučného titulu (a žiadna z nich nespochybňuje ani zánik uplatneného nároku, ani zánik vymáhateľnosti exekučného titulu), uvedené je pre súd postačujúce na to, aby návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. Uvedené skutočnosti sú relevantnými a postačujúcimi dôvodmi pre rozhodnutie súdu. K ďalším tvrdeniam povinného, ktoré nemajú vzťah k návrhu na zastavenie exekúcie žiadnu relevanciu, by preto ani nebolo potrebné sa zo strany oprávneného vôbec vyjadrovať. Najmä ak sa povinný vyjadruje na 16 stranách textu a reakcia na jednotlivé nepravdivé tvrdenia potom vyžaduje rovnako obsiahly text. Napriek tomu, z dôvodu právnej opatrnosti, oprávnený predsa len považuje za vhodné aspoň veľmi stručne sa vyjadriť aj k tým skutkovým tvrdeniam povinného, ktoré nemajú žiadnu relevanciu pre rozhodnutie súdu. Pokiaľ povinný preukazuje, že osoby B. J. a L. X. sú spoločníkmi vo viacerých spoločnostiach, uvedená skutočnosť nie je dôvodom na zastavenie exekúcie a nemá žiadny vplyv na právoplatnosť a vymáhateľnosť exekučného titulu. Povinný osobu rozhodcu, ktorý je výkonným manažérom v renomovanej špedičnej spoločnosti označuje za „vodiča kamiónu“, čo oprávnený ponecháva bez komentára. Uvedené považuje za snahu o dehonestáciu osoby rozhodcu, pričom v texte povinného sa uvedené objavuje opakovane. Rozhodca si navyše pri vypracovaní rozhodcovského rozsudku dal natoľko záležať, že konkrétne právne formulácie konzultoval s advokátskou kanceláriou. Uvedené je taktiež nepodstatné vo vzťahu k tomu, že vymáhaný nárok po vzniku exekučného titulu nezanikol a nie sú ani žiadne okolnosti brániace vymáhateľnosti exekučného titulu. Ak povinný poukazuje na skutočnosť, že Advokátska kancelária Jurika & Keltoš s.r.o. napriek vedomosti o zrušení rozhodcovského rozsudku vydaný dňa 31.12.2008 sp. zn. 1/RK/2008 poskytovala právnu pomoc rozhodcovi Y. P., oprávnený uviedol, že uvedený rozhodcovský rozsudok, ktorý bol zrušený, je iným rozhodcovským konaním vedeným pred iným rozhodcom a na základe inej rozhodcovskej doložky. Z uvedeného tvrdenia povinného nie je zrejmé, prečo by advokátska kancelária nemohla poskytnúť právnu radu v úplne inom konaní inému rozhodcovi. Pokiaľ ide o osobu správcu konkurznej podstaty Y. O. P., ktorý nie je rodina s rozhodcom Y. P.C., ide len o menovcov, ktorí sa osobne vzájomne nepoznajú. Ak podľa povinného správca konkurznej podstaty nemal schváliť na Okresnom súde Bratislava I zmier, oprávnený si dovoľuje upozorniť, že uzatvoriť zmier je právom každého účastníka súdneho sporu. Ak by zmier odporoval zákonu, súd by ho nemohol schváliť. Keďže konajúci súd zmier schválil, je zrejmé, že uzatvorenie zmierného nebolo v rozpore so zákonom. K tvrdeniu, že správca Y. O.Š. P. nemal pohľadávku 354.013,- eur vôbec zapísať do súpisu konkurznej podstaty úpadcu Globe s.r.o., nakoľko pohľadávka bola v tom čase sporná, oprávnený rovnako ako vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 21.08.2022 poukázal na skutočnosť, že pohľadávku zapísal iný správca a poukázal na ust. § 78 ods. 1 a ods. 4 zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Zároveň dodal, že nie je úlohou exekučného súdu posudzovať správnosť postupu správcu konkurznej podstaty. Ak povinný tvrdí, že správca nepostupoval správne, toto tvrdenie nie je pravdivé, pričom povinný mohol podať vylučovaciu žalobu ak sa domnieval, že správca zahrnul pohľadávku do konkurznej podstaty neoprávnene. Ak ju nepodal, nemôže v tomto štádiu tvrdiť, že pohľadávka nemala byť zahrnutá do súpisu úpadcu Globe s.r.o. Navyše potom, ako nadobudlo právoplatnosť uznesenie OS BA I sp. zn. 3Cbi/38/2018 zo dňa 07.02.2019 je celá predmetná argumentácia povinného nezmyselná aj z toho dôvodu, že súčasťou výrokovej časti tohto uznesenia je veta, že pohľadávka je majetkom podliehajúcim konkurzu patriacim úpadcovi Globe s.r.o. Teda o tom, že pohľadávka patrí úpadcovi je rozhodnuté vo výrokovej časti uznesenia súdu a preto viesť polemiky o tom, či pohľadávka mala alebo nemala byť zapísaná v súpise, je v tomto štádiu už nezmyselné, nakoľko vec je právoplatne rozhodnutá. K tvrdeniam povinného, že pohľadávka povinného nemohla byť prevedená z konkurznej podstaty na oprávneného a že pohľadávka nemohla byť následne priznaná rozhodcovským súdom na základe nepochybne neplatnej rozhodcovskej doložky a z dôvodu, že ide o res iudicata, oprávnený uviedol, že povinný v doplnení návrhu neuvádza, že prečo je rozhodcovská doložka nepochybne neplatná. Exekučný súd v tejto súvislosti poukazuje, že vyjadrenie oprávneného ku skutočnosti, že v predmetnej veci ide o res iudicata je zhodné s vyjadrením oprávneného uvádzaným v jeho vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 21.08.2022. K tvrdeniam povinného o skutkovej a právnej totožnosti rozhodcovského rozsudku T. Q. U. oprávnený ďalej uviedol,

že uvedené tvrdenie je nepravdivé. V konaní na rozhodcovskom súde Y. P. žalobca v žalobnom návrhu uviedol, že o tých istých právnych skutočnostiach, ale medzi inými osobami, sa rozhoduje aj na rozhodcovskom súde T.. Q. U.. Následne rozhodca Y. P. spor prerušil do konečného rozhodnutia na súde T.. Q. U. a potom znovu konanie prerušil do rozhodnutia súdov o zrušení rozhodcovského rozsudku T.. Q. U.. V časti, v ktorej bol nárok žalobcu duplicitný (teda už bol predtým uplatňovaný aj na súde T.. Q. U.) rozhodca Y. P. žalobu zamietol. Predtým upozornil žalobcu, že v tej časti, kde bola časť žalobného návrhu založená na tom istom skutkovom základe, ako bol žalobný návrh uplatnený v konaní T.. Q. U. ide o duplicitný návrh, ktorý bol uplatňovaný pred iným rozhodcovským súdom a žiadal žalobcu, ak sa domnieva, že nejde o duplicitný nárok, aby uvedené súdu preukázal, inak súd žalobu v tejto časti zamietne. Keďže žalobca na uvedené nereagoval, Y. P. v tejto časti žalobu zamietol, čo vyplýva zo znenia samotného rozhodcovského rozsudku, resp. z jeho odôvodnenia. Y. P. sa teda po zamietnutí všetkých nárokov uplatnených na súde T.. Q. U. zaoberal výlučne len tým, čím sa nezaoberal súd T.. Q. U. - teda postúpením pohľadávky voči povinnému priznanej právoplatným rozhodnutím OS BA I sp. zn. 3Cbi/38/2013. Rozhodcovské konanie T.. Q. U. sa rozhodnutím súdu BA I sp. zn. 3Cbi/38/2013 a ani následným postúpením pohľadávky na žalobcu logicky vôbec nemohol zaoberať, nakoľko Q. U. rozhodla o 11 rokov skôr, než došlo k priznaniu pohľadávky OS BA I a jej postúpeniu na žalobcu. Rozsudok T.. Q. U. bol vydaný v roku 2008 a OS BA I o pohľadávke rozhodol až v roku 2019. Logicky je teda zrejmé, že rozhodcovský rozsudok Y. P. (ktorý sa zaoberal postúpením pohľadávky priznanej rozhodnutím OS BA I sp. zn. 3Cbi/38/2013) je úplne iným konaním, než konanie na súde T.. Q. U., pretože postúpením pohľadávky na žalobcu sa súd Q. U. nezaoberal (vtedy ešte ani nebola postúpená) a vo všetkých ostatných častiach, ktoré sa týkali nároku už v minulosti uplatnenom na súde Q. U., bola žaloba zamietnutá. Pokiaľ povinný uvádza, že pohľadávka je vyfabulovaná, oprávnený uviedol, že skutočnosť je taká, že pohľadávka nie je vyfabulovaná, ale je právoplatne priznaná na základe rozhodnutia OS BA I sp. zn. 3Cbi/38/2013 zo dňa 07.02.2019. Toto rozhodnutie je právoplatné a vykonateľné, nebolo zrušené. Rozhodca rozhodoval výlučne len vo veci postúpenia tejto už platne priznanej pohľadávky na žalobcu. V právnom štáte sa právoplatné rozhodnutia súdov rešpektujú. Prístup povinného, ktorý pohľadávku priznanú právoplatným rozhodnutím OS BA I nazýva vyfabulovanou a neexistujúcou, je v rozpore s princípmi právneho štátu. Ak by uvedené písal právne neznalý človek, dalo by sa to ospravedlniť tým, že nemusí rozumieť tomu, čo znamená nadobudnutie právoplatnosti rozhodnutia OS BA I. Uvedené tvrdenia však píše advokát, osoba známa práva a preto nie je možné predpokladať, že by nerozumel pojmu právoplatnosť a vykonateľnosť. Ide teda o jednoznačne len o špekulatívny postup, ktorým sa povinný snaží zabrániť vymoženiu pohľadávky, ktorú nezaplatil. Ku skutočnosti, že spoločnosť PETRODOM s.r.o. bola dňa 28.11.2002 - teda tri mesiace pred vydaním rozhodcovského rozsudku Y. P. prevedená do vlastníctva spoločnosti FAKTUM Ltd., oprávnený poukázal, že ako vyplýva z Obchodného registra OR SR, spoločníci PETRODOM trade s.r.o. previedli svoje obchodné podiely v spoločnosti FAKTUM Ltd. nie tri mesiace pred vydaním rozhodcovského rozsudku, ale dňa 03.06.2006, teda 14 rokov pred vydaním rozhodcovského rozsudku. Je teda zrejmé, že uvedený krok nemal nič spoločné s „anonymizovaním osôb stojacich za týmto prípadom“. Takáto je potom kvalita úplne všetkých informácií, ktoré vo svojom stanovisku uvádza povinný. Zo všetkých uvedených tvrdení povinného v tejto druhej časti vyjadrenia je zrejmé, že táto argumentácia nemá žiadnu relevanciu vo vzťahu k dôvodom na zastavenie exekúcie, ktoré uvádza Exekučný poriadok a najmä k dôvodom, pre ktoré žiada exekúciu zastaviť sám povinný. V skutočnosti žiaden z uvedených argumentov povinného nenastal po vzniku exekučného titulu a nie je ani dôvodom, prečo by vymáhaný nárok mal zaniknúť. Taktiež žiadna z uvedených skutočností nebráni vykonateľnosti exekučného titulu. Na základe uvedeného je zrejmé, že povinný vo svojom vyjadrení neuviedol žiadne také dôvody, vďaka ktorým by existoval zákonný dôvod na zastavenie exekučného konania. Povinný v doplnenom návrhu na zastavenie exekúcie ani žiadne takéto skutočnosti neuvádza a dokonca v samotnom texte doplnenia návrhu na zastavenie exekúcie vôbec netvrdí, že by vymáhaný nárok po vzniku exekučného titulu zanikol, alebo že by existovali dôvody, pre ktoré je exekučný titul nevykonateľný. Namiesto toho len vo všeobecnosti hovorí o rôznom prepojení osôb, o údajne nesprávnom postupe správcu konkurznej podstaty pri zápise pohľadávky do súpisu, o údajne nezákonnom rozhodnutí OS BA I, či o prekážku res iduicata. Povinný zmeškal lehotu na podanie návrhu na zastavenie exekúcie v riadnom termíne a neuviedol žiadne také skutočnosti, ktoré by nastali po uplynutí 15 dňovej lehoty odo dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, všetky ním uvádzané skutočnosti nastali už predtým, preto na ne exekučný súd nemôže prihliadať. Preto oprávnený nesúhlasí so zastavením exekúcie, pričom sa pridrižiava v plnom rozsahu všetkých dôvodov, ktoré uviedol už vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 21.08.2022 a žiada, aby súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol.

17. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

18. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

19. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

20. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u súdneho exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojím vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

21. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

22. Podľa § 200 prvá veta Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

23. Podľa § 201 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku v exekučnom konaní nemožno odpustiť zameškanie lehôt.

24. Podľa § 121 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) do plynutia lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty.

25. Podľa § 121 ods. 4 CSP ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

26. Podľa § 121 ods. 5 CSP lehota je zachovaná ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času.

27. Súd po preskúmaní spisového materiálu a písomností predložených súdnym exekútorom zistil, že upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené dňa 14.05.2022. Pätnásťdňová lehota na podanie návrhu na zastavenie exekúcie začala plynúť dňa 15.05.2022, t.j. deň po dni doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Posledný deň, v ktorom by bola splnená podmienka včasného podania návrhu na zastavenie exekúcie pripadol na 29.05.2022. Keďže koniec lehoty v danom prípade pripadol na nedeľu, vzhľadom na ust. § 121 ods. 4 Civilného sporového poriadku posledným dňom, v ktorom by bola splnená podmienka včasného podania návrhu na zastavenie exekúcie pripadol na najbližší pracovný deň a teda na 30.05.2022. Nakoľko povinný návrh podal dňa 10.08.2022 (návrh na zastavenie

exekúcie je datovaný dňom 10.08.2022 a v tento deň bol doručený aj do elektronickej schránky súdneho exekútora), exekučný súd konštatuje, že povinný podal návrh po uplynutí lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie v zmysle ust. § 61k ods. 2 Exekučného poriadku.

28. V súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, ktorým povinný vyvoláva spor medzi oprávneným a povinným o vyriešenie otázky dôvodnosti a prípustnosti prebiehajúcej exekúcie, je potrebné dodať, že v zmysle platnej právnej úpravy sa uplatňuje koncentrácia konania. Vo všeobecnosti možno konštatovať, že koncentrácia konania ako jedna zo základných zásad kladie požiadavku na povinného v tom smere, že dôvody zastavenia exekúcie je povinný uplatniť včas. Ak totiž právna skutočnosť tvrdená v návrhu na zastavenie exekúcie nie je predložená včas, exekučný súd na ňu neprihliadne s výnimkou skutočností, ktoré objektívne bez svojej viny nemohol uplatniť skôr. Zákonodarca zdôrazňuje účel exekučného konania, ktorým nie je primárne riešiť spor medzi oprávneným a povinným, ale v ktorom sa má vymôcť judikovaný nárok priznaný exekučným titulom, v súvislosti s koncentráciou konania v rámci rozhodovania o návrhu, príp. viacerých návrhoch na zastavenie exekúcie stanovil, že pokiaľ povinný podá návrh v lehote 15 dní odo dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, jeho povinnosťou je poukázať na všetky skutočnosti a predložiť, resp. označiť všetky dôkazy na podporu svojich tvrdení, ktoré sú mu známe a ktoré nastali ku dňu podania návrhu. Ak je návrh podaný po tom, čo uplynie vyššie uvedená lehota 15 dní, možno v návrhu uvádzať len tie skutočnosti, ktoré nastali až po uplynutí tejto zákonnej lehoty, a to bez ohľadu na to, či ide o návrh na zastavenie exekúcie podaný ako prvý alebo druhý v poradí. Následne sa koncentrácia konania za situácie, ak je podaný druhý, resp. ďalšie návrhy na zastavenie exekúcie prejavuje tak, že v neskoršie podanom návrhu možno uplatniť iba tie skutočnosti, ktoré nastali odo dňa podania predchádzajúceho návrhu. Ide o vyjadrenie povinnosti každého účastníka konania správať sa v súdnom konaní zodpovedne a efektívne čo znamená, že na povinným uvádzané tvrdenia, ktoré mohol uplatniť už v návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom (návrh podaný v lehote 15 dní odo dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie), sa neprihliada, ak tieto uplatnil po márnom uplynutí zákonom stanovenej lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Takto zákonom koncipovaná povinnosť tvrdenia v rámci koncentračnej zásady pri návrhoch povinného na zastavenie exekúcie je rigorózna, a teda súd návrh podaný oneskorene zamietne i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je.

29. Z obsahu podaní povinného však vyplýva, že povinným namietané skutočnosti, ktoré by podľa jeho názoru mali odôvodňovať zastavenie exekúcie, nastali ešte pred začatím exekučného konania, a preto tieto mal namietat v zákonom stanovenej lehote 15 dní odo dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Podanie návrhu na zastavenie exekúcie je totiž založené na procesnej zodpovednosti účastníka konania na strane povinného a preto nemožno v oneskorene podanom návrhu namietat ako dôvod zastavenia exekúcie to, čo nastalo pred začatím exekučného konania, resp. pred uplynutím lehoty 15 dní odo dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie.

30. Pokiaľ povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že o prebiehajúcom exekučnom konaní sa dozvedel až na základe telefonického rozhovoru so súdnym exekútorom, ktorý mal pravdepodobne podozrenie v súvislosti s jeho pasivitou v rámci prebiehajúcej exekúcie, keď nereagoval na žiadnu elektronicкую poštu, pričom elektronicкую schránku si nikdy neaktivoval, súd pre doplnenie uvádza nasledovné. Aktivácia elektronickej schránky na doručovanie umožňuje prijímať od orgánov verejnej moci elektronické rozhodnutia, ktoré majú rovnaký právny účinok, ako keby boli doručené v listinnej podobe. Právnickej osobe so sídlom na území Slovenskej republiky a zapísanej do obchodného registra bola v zmysle platnej právnej úpravy /§ 13 ods. 1 psím. a) a § 60e zákona o e-Governemente/ elektronická schránka automaticky aktivovaná v rámci prechodného obdobia, t.j. do 30.06.2017 momentom prvého prístupu oprávnenej osoby do elektronickej schránky, najneskôr však uplynutím desiateho dňa odo dňa vykonania úkonu správcu modulu elektronických schránok alebo dňom 01.07.2017, kedy boli aktivované na doručovanie všetky elektronické schránky právnických osôb, teda aj tie, do ktorých nebolo počas prechodného obdobia vstúpené. Z uvedeného vyplýva, že právnickej osobe sídlacej na území Slovenskej republiky, ktorá je zapísaná do obchodného registra, bola elektronická schránka automaticky aktivovaná na doručovanie najneskôr 01.07.2017. Povinná aktivácia elektronických schránok na doručovanie právnickým osobám bola zavedená novelou zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governemente), ktorá bola v Zbierke zákonov SR publikovaná pod č. 374/2016 Z. z. a nadobudla účinnosť dňom 31.12.2016. Nakoľko v zmysle právnej úpravy išlo o povinnú

aktiváciu elektronických schránok na doručovanie čo znamená, že proces aktivácie sa začal priamo zo zákona, tvrdenie povinného o tom, že si elektronickú schránku neaktivoval je irelevantné, keďže na aktiváciu nebol potrebný žiadny úkon „majiteľa“ elektronickej schránky z dôvodu, že aktiváciu vykonal správca modulu elektronických schránok.

31. Exekučný súd, ako aj súdny exekútor sú s poukazom na ust. § 105 ods. 1 Civilného sporového poriadku povinní doručovať písomnosti do elektronickej schránky v prípade, ak účastník konania má elektronickú schránku na doručovanie aktivovanú. Vo všeobecnosti možno uviesť, že elektronické správy a dokumenty sa môžu do schránky doručovať v režime obyčajného doručovania alebo doručovania do vlastných rúk. Právna úprava zákona o e-Governmente umožňuje doručovanie aj s využitím tzv. náhradného doručenia, resp. s fikciou doručenia. Podľa § 35 ods. 5 písm. b) zákona o e-Governmente sa elektronická úradná správa, vrátane všetkých elektronických dokumentov považuje za doručeníú, ak nie je adresátom orgán verejnej moci a doručuje sa do vlastných rúk, dňom, hodinou, minútou a sekundou uvedenými na elektronickej doručenke alebo márnym uplynutím úložnej lehoty, podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel. Doručovanie do vlastných rúk s fikciou doručenia teda znamená, že elektronická správa sa považuje za doručeníú uplynutím úložnej lehoty alebo potvrdením doručenky. Pri doručovaní týmto spôsobom sa adresátovi sprístupní obsah správy až po potvrdení doručenky, pričom ak počas úložnej lehoty 15 dní, ktorá začína plynúť nasledujúci deň po dni, kedy bola správa prijatá do elektronickej schránky, k potvrdeniu doručenky nedôjde, márnym uplynutím uvedenej lehoty sa považuje správa za doručeníú a to aj v prípade, ak sa adresát o tom nedozvedel (fikcia doručenia).

32. Povinný je právnickou osobou so sídlom na území Slovenskej republiky a z údajov obchodného registra Okresného súdu Trnava, do ktorého je zapísaný, mal súd za preukázané, že vznikol v zmysle § 62 ods. 1 Obchodného zákonníka, resp. § 19a ods. 2 Občianskeho zákonníka dňa 16.07.2003 (deň, ku ktorému bol zapísaný do obchodného registra). V nadväznosti na skutočnosti uvádzané v bode 30 tohto uznesenia preto nemôže byť sporné, že povinnému sa najneskôr od 01.07.2017 doručujú úradné správy vrátane všetkých dokumentov do jeho elektronickej schránky. Z elektronickej doručenky nachádzajúcej sa v spise tunajšieho súdu sp. zn. 59Ek/480/2022 mal súd ďalej za preukázané, že upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené dňom 15.05.2022. Keďže lehota na podanie návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom v zmysle ust. § 61k ods. 2 Exekučného poriadku je 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie povinnému, pričom táto lehota je zákonná a nemožno ju predlžovať ani skracovať, povinný mal možnosť podať návrh na zastavenie exekúcie do 30.05.2022. Keďže tak povinný neurobil a návrh podal až dňa 10.08.2022, nemožno v posudzovanej veci konštatovať iné ako to, že návrh povinného na zastavenie exekúcie bol podaný po zákonom stanovenej lehote na jeho podanie a teda oneskorene.

33. Exekučný súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie z úradnej povinnosti skúma v prvom rade to, či návrh bol podaný oprávnenou osobou a či bol podaný v zákonom stanovenej lehote na jeho podanie, pričom nedostatok niektorej z uvedených zákonných predpokladov je dôvodom na zamietnutie návrhu bez toho, aby sa súd zaoberal vecnými dôvodmi podaného návrhu. Nakoľko v predmetnej veci neboli naplnené predpoklady podľa ustanovenia § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, teda návrh na zastavenie exekúcie bol povinným podaný oneskorene, a zákonnú lehotu na podanie návrhu na zastavenie exekúcie nie je možné podľa ust. § 201 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku odpustiť, exekučný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle ust. § 61l ods. 3 Exekučného poriadku ako oneskorene podaný zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.